KRUNO PRIJATELJ

CAVTATSKA SLIKA BOGORODICE S DJETETOM

(PRIJEDLOG ZA BOŽIDARA VLATKOVIĆA KAO SLIKARA)

Nedavno, pošto je od god. 1959. do god. 1964. bila na popravku u Restauratorskom zavodu JAZU u Zagrebu, vraćena je na glavni oltar cavtatske franjevačke crkve slika «Bogorodica s Djetetom među anđelima«, uspješno restaurirana zaslugom Slavke Dekleve. Po staroj tradiciji ova je Madona, spašena od potresa i požara god. 1667. postavljena, nakon te strašne katastrofe diljem čitava teritorija Republike, usred barokne pale, na kojoj su sa strana prikazani sv. Josip i sv. Ivan Krstitelj, a prema sredini bucmasti anđelčići koji kao da podržavaju ramenima ili rukama staru sliku. U pozadini donjeg dijela platna, po svoj prilici naslikana u znak zahvalnosti nakon potresa, vidi se u pozadini silhueta staroga Cavtata.

Bogorodičina je slika tempera na drvetu, vel. 131/79 cm. Marija sjedi na jastuku te na koljenima podržava Dijete nad kojim je u znak zaštite raširila svoje dlanove. Na glavi Bogorodice je nabrana bijela tkanina koja se spušta na njena ramena, a isto joj je tako bogato nabran plašt modre boje nad crvenom haljinom. Dijete je golo i leži na bijeloj plahti. Pozadina je gornjeg dijela slike zlatna, desno i lijevo od Marije vide se konture visokih planina. Na zlatnoj podlozi oko Bogorodičine glave lete dva mala anđelčića u dugim haljinama, a na donjem dijelu slike kleče u prvom planu druga dva veća anđela u ljubičastim odjećama, koji drže traku s natpisom:

REGINA CELI LETARE ALELUJA
QUIA MERUISTI PORTARE AL(ELUJA)

Slova su te invokacije novijeg datuma, ali po svoj prilici prekrivaju analogni raniji natpis istoga sadržaja.

Po svojim stilskim karakteristikama slika odaje spoj gotičkih i renesansnih crta, a s vidljivom prevagom prvih. Gotička se komponenta osjeća u stilizaciji figura, u tretiranju nabora, u Marijinim rukama dugih prstiju, u malim anđelima, u zlatnoj podlozi, a renesansa se čedno probija u još uvijek stiliziranom i rudimentarnom pejzažu i u nekim plastičnim diskretnim tendencijama u licu i tijelu Madone, prostornoj impostaciji njenih ruku i modelaciji tijela malog Isusa. Radi se očito o konzervativnom majstoru druge polovice *quattrocenta* kod je taj susret dvaju stilova s izrazitom još predominantnom gotičkom komponentom bio na poseban način karakterističan u dubrovačkoj likovnoj situaciji ne samo na slikarskom polju.

Ako potražimo u objelodanjenim dubrovačkim arhivskim dokumentima one koji bi se mogli odnositi na ovu sliku, koja je očito dio nekog nekadašnjeg poliptiha, možemo naći tri koji bi se teoretski mogli odnositi na nju.

Po ugovoru od 12. X 1492. »magister Bartolomeus Palmi de Venetiis pictor, habitator Ragusii« obavezao se Iliji Rajkoviću da će učiniti »unam inchonam pulcram pre altari maiori sancte Marie fratrum minorum de Zaptat«, koja će biti visoka 6, a široka 5 lakata, i na kojoj će biti prikazana po sredini Bogorodica, a sa strana sv. Franjo i sv. Ivan Krstitelj s jedne, a sv. Nikola i sv. Antun Padovanski s druge strane. Cijena slike je 30 zlatnih dukata, od kojih autor odmah dobiva tri.[1]

Po ugovoru od 18. VII 1493. isti se Palmi obavezao Antunu Gučetiću, predstavniku franjevaca Konavala i Cavtata, naslikati poliptih visok 5, a širok 4 i po lakta »cum duabus manibus figurarum et in qualibet manu sunt figure quinque, prout in designo latius continetur.« Kad slika bude gotova, majstor mora nju »locare et ponere in Zaptat ad locum et altare ubi stare debebit.« Za tu će sliku Ilija Rajković dati 30 zlatnih dukata spomenutom Gučetiću, koji će ovaj novac postepeno u toku radova davati Bartolomeju, a slikar će odmah dobiti 7 dukata kao akontaciju. Na taj su ugovor dodani aneksi od 4. III 1494. da je slikar dobio 9 dukata, te od 22. VI 1494. o primanju daljih 6. »In margine« stoji da je ugovor bio 19. III 1496. »cassum voluntate partium, quia in nomine fuerunt satisfacti secundum pactum contrascriptum«.[2]

Ova dva dokumenta, za koja je Kovač držao da se odnose na dvije slike, očito se tiču samo jedne. Iako je u prvom veličina slike 6/5 lakata, a u drugome 5/4, 5, te premda se u prvom predviđa pet polja, a u drugome deset, iz oba ugovora

izlazi kao donator Ilija Rajković, kao odredište slike franjevački samostan u Cavtatu, a kao cijena svota od 30 zlatnih dukata. Već bismo iz toga mogli pretpostaviti da je prvi ugovor u kome je nastupao sam donator bio poništen, a naknadno je sklopljen drugi u prisustvu opunomoćenika cavtatskih franjevaca, preko koga je donator trebao dati slikaru novac za sliku. Uz te logične činjenice Đurić spominje i dokumenat od 14. III 1493. dakle točno iz vremena između dvaju ugovora, iz koga se vidi da je bio nastao spor između Rajkovića i Palmija, tako da je trebalo doći do nove pogodbe.[3]

Bartolomej Palmi ne javlja se punim imenom i prezimenom u drugim dokumentima, ali Tadić i Đurić smatraju da je on ista ličnost s onim »Bartholomeus pictor de Catharo«, kome su 4. II 1496. zaplijenjene neke rezbarije na zahtjev slikara Stjepana Ugrinovića, a za koga je 18. II iste godine određeno da mora ući u dubrovačku bratovštinu *slikara ako želi da se u Dubrovniku bavi* slikarskim zanatom. Kao »Bartelus pictor« spominje se u jednom aktu od 31. V 1496, u kome se govori o zaplijeni najma koji slikar plaća za stan u blizini samostana sv. Marka u Dubrovniku, iz čega izlazi da je u tome gradu bio još tri godine nakon onih ugovora za cavtatsku sliku.[4]

Treći dokumenat koji bi se mogao odnositi na našu umjetninu opširni je notarski akt od 29. III 1495. u kome se slikar Božidar Vlatković i njegov sin Nikola (tj. Nikola Božidarević) obavezuju Nikoli Gučetiću, opunomoćeniku cavtatskih franjevaca, da će učiniti »unam palam pre altari *magno chori ecclesie dictorum fratrum de Zaptat*«, koja će biti visoka 5 i široka 5 lakata. U donjem nizu likova po sredini će biti Bogorodica »illius forma sicut est illa quam fecit olim Mateus Gioncich in ecclesia sancti Francisci de Ragusie ad altare sancti Hieronymi«, a sa strana sv. Franjo, sv. Vlaho s gradom Dubrovnikom u ruci, sv. Ivan Krstitelj i sv. Nikola, sv. Jeronim će biti prema istom svecu na spomenutom Junčićevu oltaru, a sv. Ivan i sv. Nikola poput istih likova na oltaru Stigmatizacije sv. Franje u dubrovačkoj franjevačkoj crkvi. Na gornjem će nizu biti po sredini Oplakivanje (koje će biti izrađeno *prema jednoj ranijoj malenoj slici Nikole Božidarevića*), a sa strana sv. Jeronim, sv. Klara, sv. Antun Padovanski i sv. Benedikt, opet prema odgovarajućim likovima istih svetaca na Junčićevu oltaru dubrovačke franjevačke crkve. Drvorezbarski radovi treba da budu izvedeni po uzoru na one na oltaru sv. Nikole u istoj dubrovačkoj franjevačkoj crkvi, kao i »scabellum«, koji će po sredini imati svetohranište, a sa strana izrezbarene anđele. Za taj će rad Božidar i Nikola dobiti 26 zlatnih dukata.[5]

Kao što jasno vidimo iz ovog dokumenta, dva su dubrovačka majstora bila strogo sputana ovim ugovorom, jer su pojedini likovi trebali biti izvedeni prema onima na Junčićevu oltaru sv. Jeronima iz god. 1450. u crkvi Male braće u Dubrovniku,[6] prema oltaru Stigmatizacije i prema onome sv. Nikole u istoj crkvi, te prema ranijem Božidarevićevu Oplakivanju. Samo se za lik sv. Vlaha ne spominje direktan uzor.

Kako se i u slučaju Palmija i u slučaju Vlatkovića radi o poliptisima za franjevačku crkvu u Cavtatu, moramo pokušati utvrditi koji bi se od ovih dokumenata mogao odnositi s većom mogućnosti na našu sliku.

Cavtatska Madona velika je 131/79 cm. Ako uzmemo da je dubrovački lakat (»brachius«) dug 51,2 cm,[7] to bn dnmenzije naše slike iznosile nešto više od 2,5/1,5 lakata. S obzirom na to što je Palmijev poliptih trebao imati dimenzije 5/4,5 lakata, a Vlatkovićev i Božidarevićev 5/5 lakata, te kako su oba poliptiha morala imati likove poredane u dva niza, to bi po svojim dimenzijama cavtatska Madona mogla odgovarati i jednom i drugom poliptihu.

Dva argumenta govore u prilog mnogo većoj mogućnosti da bi cavtatska Madona mogla pripadati poliptihu Božidara Vlatkovića i njegova sina Nikole negoli Palmija:

1. Cavtatska Madona izrazit je provincijski rad s predominacijom gotičkih nad renesansnim elementima u jednoj za naš teren karakterističnoj sintezi te je mnogo vjerojatnije da je djelo domaćeg majstora negoli Mlečanina u čije je doba, tj. u posljednjem deceniju quattrocenta, renesansa suvereno dominirala u slikarstvu Venecije.

2. Iako je Palmi dobivao još od god. 1494. rate za svoj poliptih, za koji je odmah po ugovaranju primio 7 dukata, tj. 3. ožujka još 9, a 24. *kolovoza još 6 dukata, što iznosi zajedno 22 od* ugovorenih 30 dukata, činjenica da su Vlatković i sin dobili god. 1495. narudžbu za novi poliptih iste crkve na kome se ponavljaju likovi Bogorodice i svetaca Franje, Ivana Krstitelja, Nikole i Antuna iz projektirane Palmijeve slike, daje nam teoretsku mogućnost za pretpostavku da Palmijeva slika, bez obzira da li je bila dovršena ili ne, nije nikad dospjela u franjevačku crkvu u Cavtatu. Na dokumentu o Palmijevoj slici piše da je ugovor »cassum voluntate partium«, što bi se s obzirom na ranije isplate logički moralo tumačiti da je prekrižen, jer su izvršene obostrane obaveze. No, nije li moguće to protumačiti i tako da slikar nije mogao iz nama nepoznatih razloga izvršiti obavezu i da je on vratio primljeni novac, pa da su za to obje strane izjavile da su zadovoljne, a dokument bio križan?

Prihvativši kao moguću i uvjerljiviju pretpostavku da je cavtatska Madona dio Božidareva i Nikolina poliptiha iz god. 1495, možemo – nastavljajući tu istu hipotezu – smatrati vjerojatnijom u tom okviru mogućnost da je ta ista Bogorodičina slika rad Božidara Vlatkovića. To možemo pretpostaviti s jedne strane zbog činjenice što je Bogorodica na glavnom polju poliptiha, a to se obično povjeravalo starijem majstoru, a s druge zato što izrazite provincijske i retardirane crte ove slike govore više za oca negoli za sina, koji se malo ranije bio upravo povratio sa studija u Italiji nadahnut novim idejama i koncepcijama. U ugo-

voru Nikola se izričito spominje kao autor polja s prizorom Oplakivanja, ali se ne može isključiti mogućnost da je sudjelovao potpuno ili djelomično i na izradi nekih drugih polja poliptiha.

S obzirom na prije iznesenu pretpostavku, smatramo potrebnim ukratko rekapitulirati »curriculum vitae« Božidara Vlatkovića.

Slikar se rodio četrdesetih godina XV st. u kmetovskoj obitelji u selu Kručici kod Slanog u dubrovačkom primorju. God. 1462. ulazi kao radnik u radionicu slikara Vukca Rajanovića, a god. 1463. postaje šegrt tada već uglednog slikara Lovre Dobričevića. God. 1468. javlja se kao samostalan slikar, a dvije godine kasnije sklapa ugovor sa slikarom Matkom Alegretovićem Radoslavićem o zajedničkoj suradnji. Taj je ugovor produljen god. 1474., a u to društvo ulazi i kotorski slikar Pavao Bazilj. U zajednici s Matkom Božidar radi god. 1473. velik barjak za bratovštinu postolara, a obojica slikaju i neke freske u Kneževu dvoru. U tom razdoblju Božidarev sin Nikola započinje god. 1476. slikarski nauk kod majstora Petra Ognjanovića, a zatim slijedeće godine odlazi na studije u Veneciju. Razišavši se s Radoslavićem i Baziljem god. 1477., Božidar sklapa novo društvo za zajedničku suradnju sa svojim bivšim učiteljem Lovrom Dobričevićem i njegovim sinom Marinom. Pošto su kratko vrijeme zajednički djelovali, Lovro umre, a Božidar ponovno započinje slikati sam, parničeći se s Dobričevićevim nasljednicima, a baveći se usput i trgovinom. God. 1479. Božidar slika triptih za oltar bratovštine drvodjelaca u dubrovačkoj crkvi sv. Barbare s reljefnim likom sv. Andrije u sredini i s po dva sveca sa strane te sa predelom sa prizorima iz života toga apostola. Kroz čitavo to vrijeme Vlatković uzima i niz pomoćnika. God. 1494. vraća se Nikola iz Italije te otac počinje suradivati sa sinom. Oni zajedno slikaju god. 1494. triptih za braću Gradiće u kapeli sv. Jeronima dubrovačke dominikanske crkve, a god. 1495. cavtatski oltar. Iste godine Božidar sam sklapa ugovor s kotorskim dominikancima za izradbu velikog poliptiha s likom sv. Vincenca i njegovim čudesima, a god. 1497. radi barjak za bratovštinu dubrovačkih zlatara. God. 1502. izvodi naš slikar i bojadiše neke škrinje za dubrovačkog vlastelina Franju Crijevića.

Čini se da se, nakon tih posljednih radova, Božidar povukao iz zanata, jako ga definitivno nije napustio. God. 1503. postaje opet kmet Marina Butkovića na zemljištu svog oca u Kručici, a to će pravo ustupiti sa dvojicom od svojih sinova god. 1509. braći Radovanovićima. Spominje se još nekoliko puta: god. 1514. kad je oslobodio sina Nikolu Božidarevića od bilo kakve očinske vlasti, god. 1518. u zapisu o Nikolinoj smrti kad je pokupio iz sinovljeve radionice mnoge crteže od velike vrijednosti, te iste godine u dokumentu u kome stavlja za opunomoćenika slikara Marina Paskojeva. Po smrti Nikolinoj Božidar je uzeo u službu Nikolina pomoćnika Marina Levajića ili Kriješića, pa su zajedno izveli jednu sliku za nepoznatu dubrovačku crkvu. God. 1519. Božidar i ovaj Marin razišli su se, a čini se da je to bio i posljednji čin našega majstora kao slikara. Iste, naime, godine Božidarev sin svećenik Ivan iznajmio je dućan u blizini crkve sv. Franje, u kome je dugo Vlatković djelovao, nekom drugom majstoru. Uskoro nakon toga je po svoj prilici Božidar Vlatković umro, jer se u jednom dokumentu iz god. 1521. spominje kao mrtav. Mogao je imati oko osamdeset godina.[8]

Ako analiziramo stilski cavtatsku Bogorodicu, možemo na njoj odmah uočiti osjetljiv utjecaj Lovre Dobričevića, koji je, kao što smo rekli, bio Božidarov učitelj i poslodavac god. 1463, a kompanjon god. 1477–1478. Te analogije s Dobričevićem – koje bi išle u prilog pretpostavci da je slika rad Božidara Vlatkovića – možemo uočiti u nekim detaljima Bogorodične glave (kao što su oblik lica, obrada oka, obrva, nosa i usana) koji su vrlo slično tretirani kao na Dobričevićevoj Bogorodici na glavnom polju Lovrina poliptiha na Dančama iz god. 1465. – 1466. pa u nešto manjoj mjeri u liku Djeteta, a naročito u figurama donjih anđela koji drže traku s natpisom, a koji su – posebno onaj s desne strane – vrlo bliski po položaju, fizionomiji i tipologiji anđelima sviračima podno Bogorodičine mandorle na istom polju Lovrina poliptiha na Dančama. Neke se analogije mogu nazrijeti i između naše slike i Bogorodice s Djetetom nepoznatog Dobričevićeva sljedbenika u riznici kotorske katedrale. Na osnovu analize kvaliteta Cavtatske Bogorodice možemo zaključiti da njezin autor nije dostigao umjetničku razinu starijeg majstora, već da za njim zaostaje i u zanatskoj vještini, i u sigurnosti crteža, i u koloorističkom intenzitetu.[9]

Za neke novije i »naprednije« komponente cavtatske slike mogu se naći neke šire analogije u radovima Crivellijevih sljedbenika po Markama (usp. pojedine detalje slika »Krunjenje sv. Lucije« anonimnog slikara u Općinskoj palači u Ascoli Piceno, »Sv. Magdalene« Nicole di Maestro Antonio iz Ancone u Ashmolean muzeju u Oxfordu i »Bogorodice sa svecima« istoga slikara u Palazzo Massimo u Rimu[10]). Ove su komponente – ako prihvatimo hipotezu o Vlatkovićevu autorstvu – mogle logično nastati pod utjecajem Nikole Božidarevića, nedavno stiglog iz Italije, koji je mogao upoznati oca s nekim novinama, a i sam sudjelovati u koncepciji kompozicije, što se, s obzirom na niži kvalitet i – ipak – izrazitu retardaciju, ne bi moglo nikako pretpostaviti za izvedbu samu.

Kako bi, pri današnjem stanju naših saznanja o starom dubrovačkom slikarstvu, ta slika bila jedino hipotetično djelo Božidara Vlatkovića, ova bi nam analiza usporedo dala i prvu, isto tako hipotetičnu, skicu komponenata njegova likovnog profila.[11]

BILJEŠKE

[1] K. Kovač, Nicolaus Ragusinus und seine Zeit, Jahrbuch des Kunsthist. Institutes der k. k. Zentralkommission für Denkmalpflege, XI, Wien 1917, Beiblatt, str. 59s J. Tadić, Grada o slikarskoj školi u Dubrovniku I, Beograd 1952. dok. 668.

[2] Kovač, o. c., str. 59-60; Tadić, o. c., dok. 670.

[3] V. Đurić, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1963, str. 101.

[4] Tadić, o. c., dok. 687, 688. 693.

[5] Kovač, o. c., str. 23-24, 33; Tadić, o. c., dok. 680.

[6] Tadić, o. c., dok. 371.

[7] I. Zloković, Antropomorfni sistemi mera u arhitekturi, Zbornik zaštite spomenika kulture IV–V, Beograd 1955, str. 204.

[8] Kovač, o. c., str. 30-34; Tadić, o. c., passim, a naročito dok. 456, 460, 505, 508, 520, 532, 543, 573a, 575, 594, 599, 611 612 616, 624, 632, 669, 674, 682, 697, 760, 770, 907, 961, 964, 975, 1035; Đurić, o. c., str. 116-142.

[9] Đurić, o. c., sl. 34, 36, 37, 38, 39, 48.

[10] P. Zampetti, katalog »Crivelli e i crivelleschi«, Venezia 1961, sl. 50, 54, 57.

[11] Zahvaljujem Institutu za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu za materijalnu pomoć za ovaj rad.

Sl. 1 — Božidar Vlatković (?), Bogorodica s Djetetom, Čavtat, franjevačka crkva

SADRŽAJ

ARHITEKTURA, KIPARSTVO I ARHITEKTURA

FISKOVIĆ CVITO: Dodiri mletačkih i dalmatinskih kipara i graditelja do XV stoljeća 7

HORVAT ANĐELA: Novi pogledi na gotičku crkvu u Voćinu 13

MOHOROVIČIĆ ANDRE: Novootkriveni nalazi antičkih terma, oratorija i starokršćanske bazilike u gradu Krku 19

ŠONJE ANTE: Slavenska cesta u Poreštini (Istra) u svjetlu arheoloških nalaza i drugih podataka 35

VILIČIĆ MELITA: Arhitektonski spomenici Senja 65

ŽIC-ROKOV IVAN: Kompleks katedrala – Sv. Kvirin u Krku 131

SLIKARSTVO, KIPARSTVO

BALDANI JURAJ: Skulptura Ivana Lozice 161

DEANOVIĆ ANA: Gotičke freske crkve Sv. Martina u Martinščini . . . 173

PINTEROVIĆ DANICA: Razmatranja o gliptici na primjerima zbirke Muzeja Slavonije 187

PRIJATELJ KRUNO: Cavtatska slika Bogorodice s djetetom 197

ARHITEKTONSKI SPOMENICI SENJA

Arhitektonski snimci:

1. Urbanistička skica Senja
2. Zidine od Kaštela prema kuli Lipici
3. Zidine prema kuli Lipici
4. Zidine od Lipice do Leonove kule
5. Presjeci zidina od Lipice do Leonove ku
5a. Puškarnice na zidinama
6. Leonova kula
7. Zidine od Leonove kule do mora
8. Zidine od Leonove kule do mora
8. Zidine od Leonove kule do mora
9. Dio obale
10. Dio obale
11. Zidine od Kaštela do Šabac kule
12. Zidine od Kaštela do Šabac kule
13. Kaštel, podrum
14. Kaštel, prizemlje
15. Kaštel I. kat
16. Kaštel, krovište
17. Kaštel, presjek A-A
18. Kaštel, pogled A
19. Kaštel, pogled B
20. Kaštel, pogled C
21. Kaštel, pogled D
22. Katedrala, tlocrt
23. Katedrala, uzdužni presjek
24. Katedrala, presjek »A«
25. Katedrala, presjek »B«
26. Katedrala, kripta »A« presjek, tlocrt
27. Katedrala, kripta »B« presjek, tlocrt
28. Katedrala, pročelje »A«
29. Katedrala, pročelje »B«
30. Katedrala, pročelje »C«
31. Sv. (Cecilija) Marija Magdalena?
32. Sv. Duh, prizemlje
33. Sv. Duh, II. kat
34. Gorica 24, prizemlje
35. Gorica 24, I. kat
36. Gorica 24, II. kat
37. Gorica 24, potkrovlje
38. Gorica 24, pogled »A«
39. Gorica 24, pogled »B«
40. Hreljanovića 4, prizemlje
41. Hreljanovića 4, I. kat
42. Hreljanovića 4, II. kat
43. Hreljanovića 4, presjek
44. Hreljanovića 4, pogled
45. Preradovićeva 2, tlocrt prizemlja i I. ka
46. Preradovićeva 2, presjek i pogled
47. Portal, Šenoina ul.
48. Portal, Šenoina ul. 2
49. Portal, Daničićeva ul.
50. Portal, Preradovićeva ul. 12
51. Ulica Vlatka Gregovića

Iz tehničkih razloga su na reprodukcijama n

SENJ 1

URBANISTIČKA SKICA GRADA UNUTAR ZIDINA PRIJE BOMBARDIRANJA U II SVJETSKOM RATU PREMA GEODETSKOM SNIMKU IZ 1958. G.

LEGENDA

2—51	ARHITEKTONSKI SNIMCI
a— z	OPISANI OBJEKTI
A— Z	TRGOVI I GLAVNE ULICE

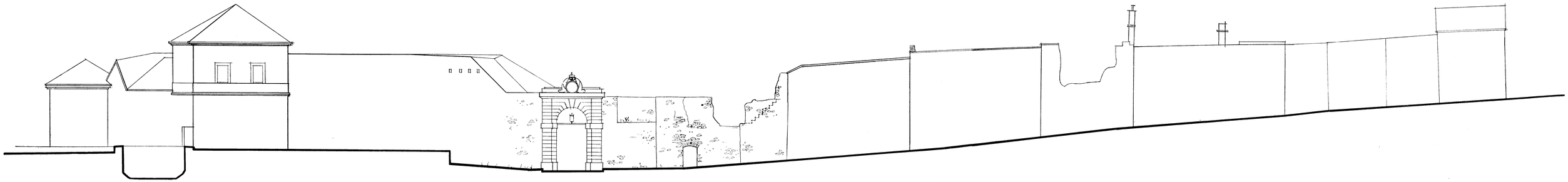

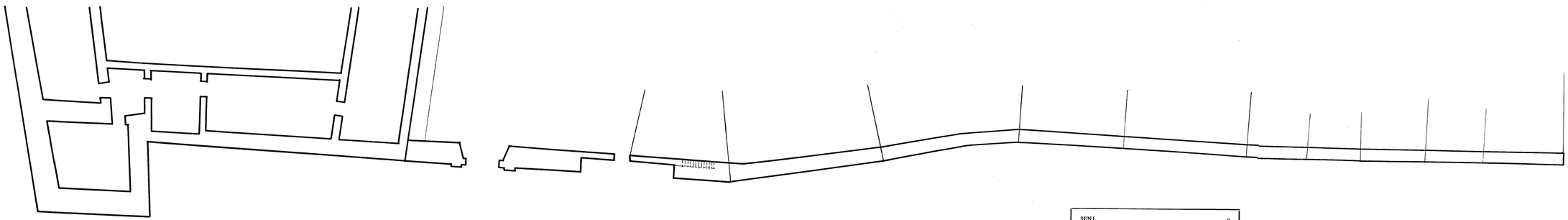

SENJ 2

ZIDINE MJ. 1:200
OD KAŠTELA PREMA KULI LIPICI

ARH. SNIMAK: MELITA VILICIC ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU: VII 1963.

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 M

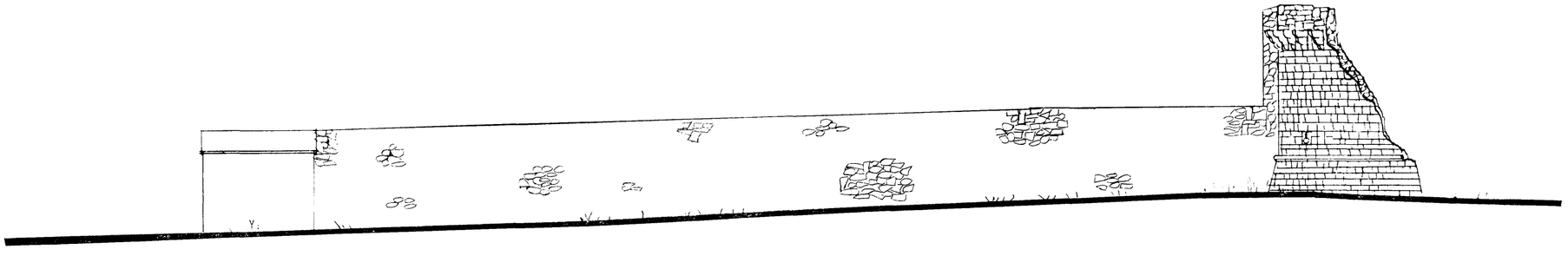

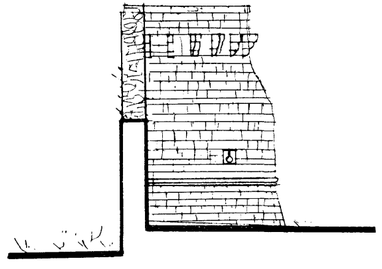

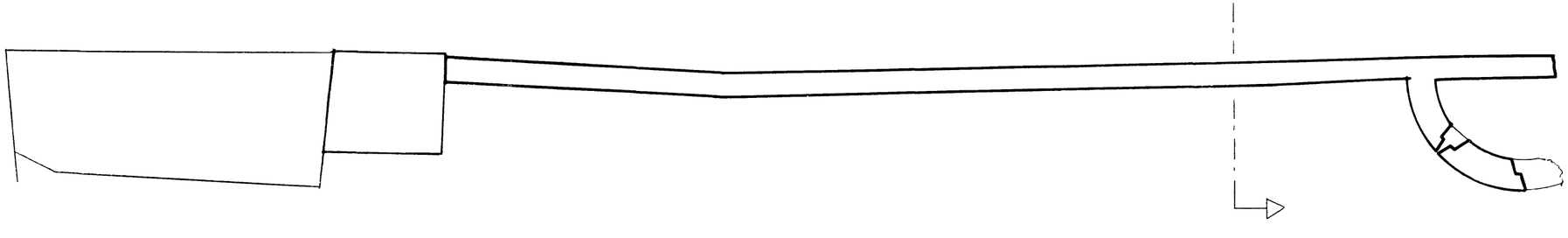

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 M

SENJ 3

ZIDINE PREMA KULI LIPICI MJ. 1:200

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU: VII 1963.

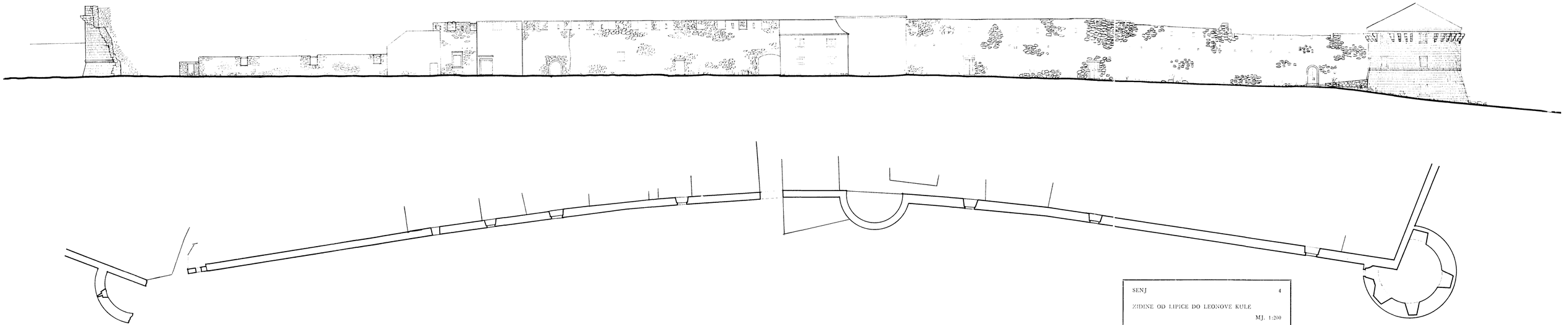

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10M

SENJ 4

ZIDINE OD LIPICE DO LEONOVE KULE

MJ. 1:200

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDEREK

U ZAGREBU: VII 1963.

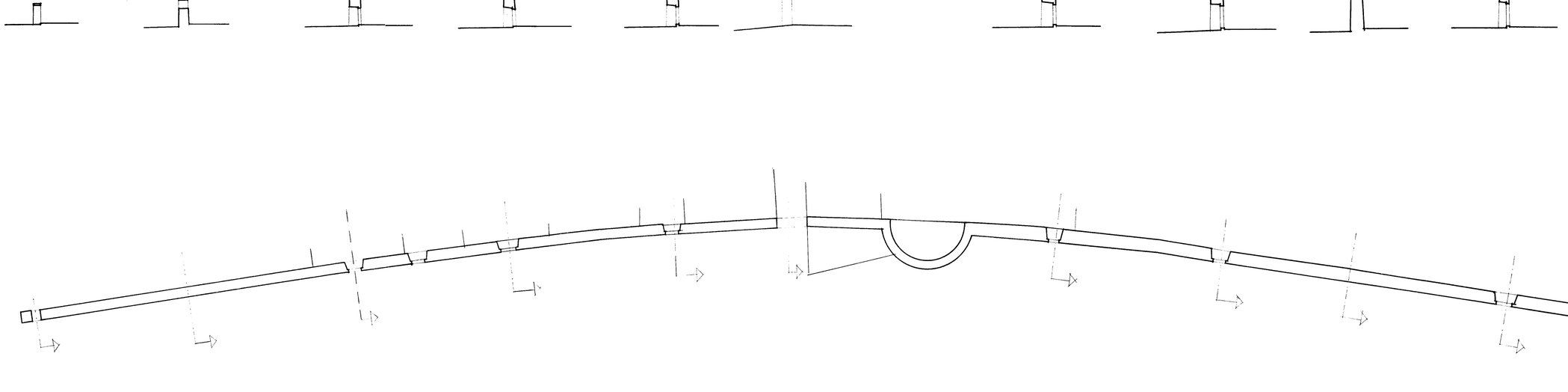

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 M

SENJ 5

PRESJECI ZIDINA OD LIPICE DO PAPINSKE KULE MJ. 1:200

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

3

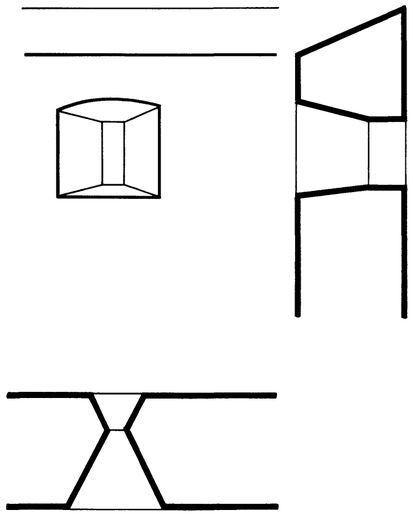

4

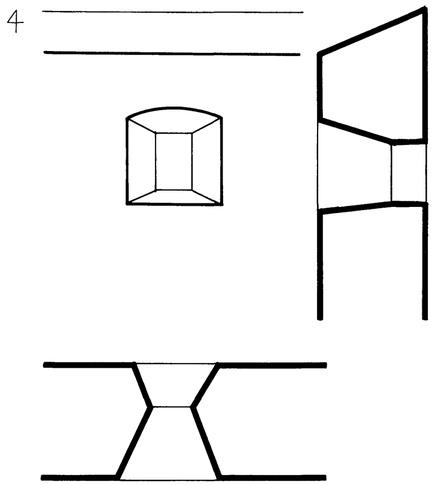

8

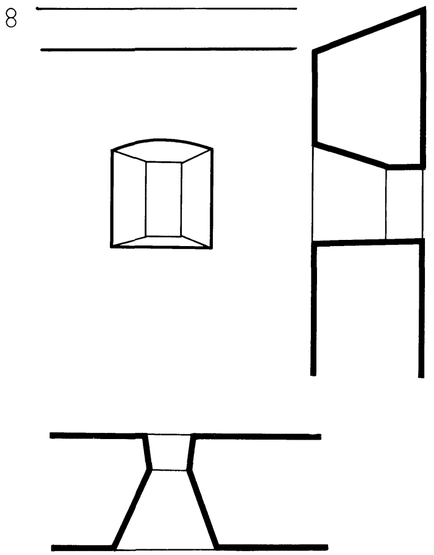

17

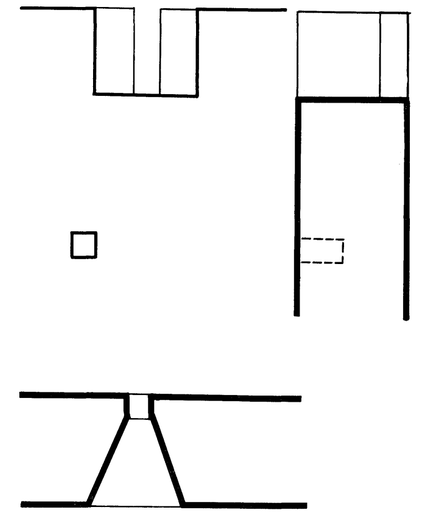

SENJ 5a

PUŠKARNICE NA ZIDINAMA MJ. 1:20

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SURADNIK: V. BERKOVIĆ
U ZAGREBU: VI 1965.

21

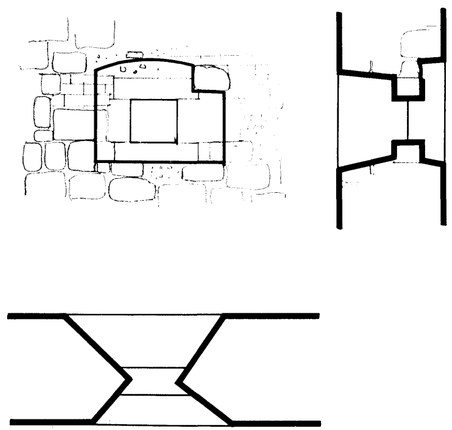

22

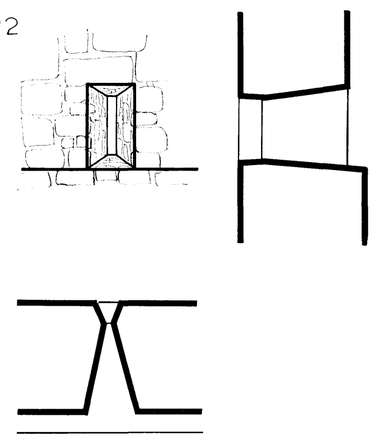

23

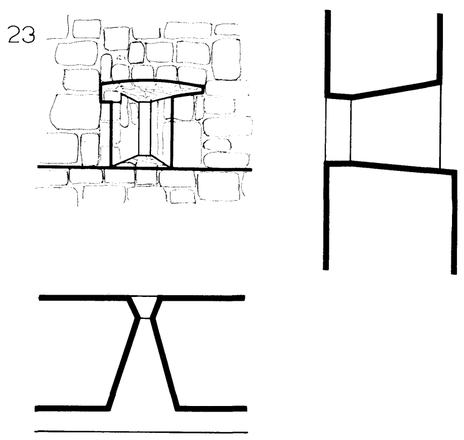

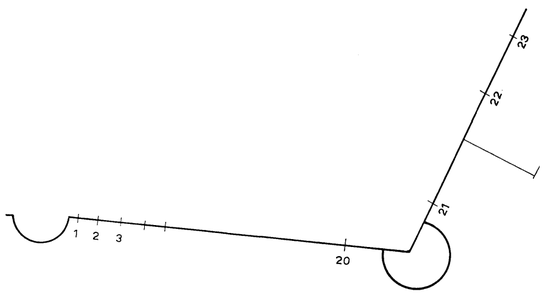

0 1M 2M

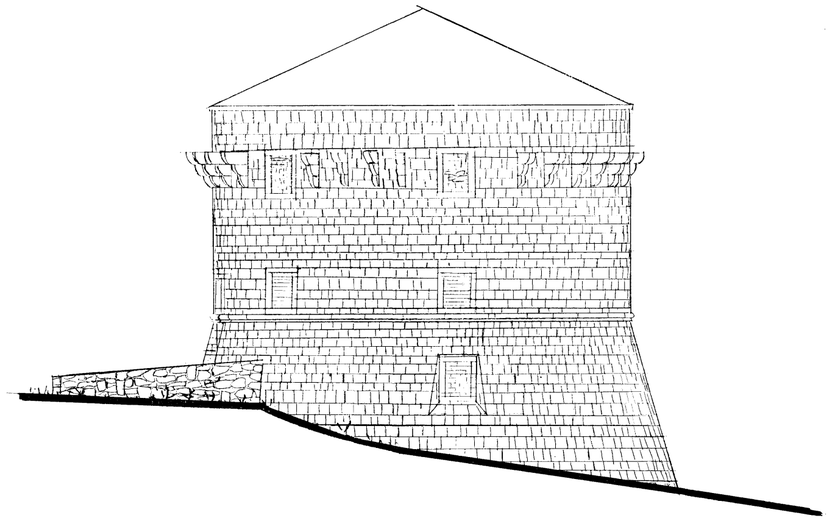

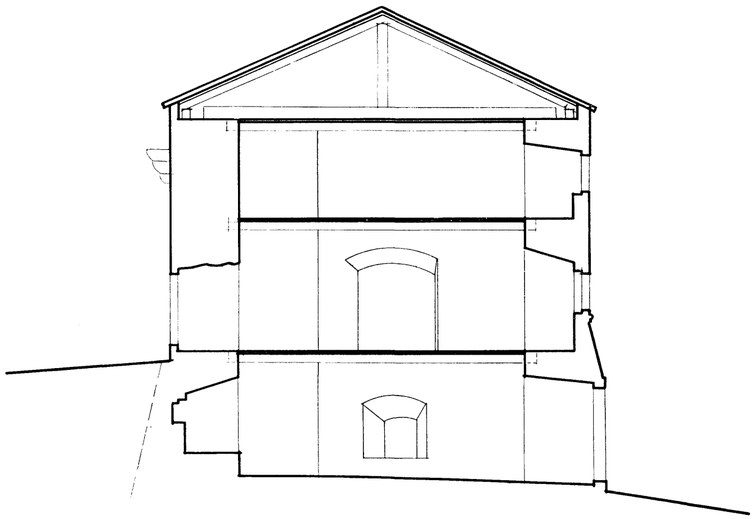

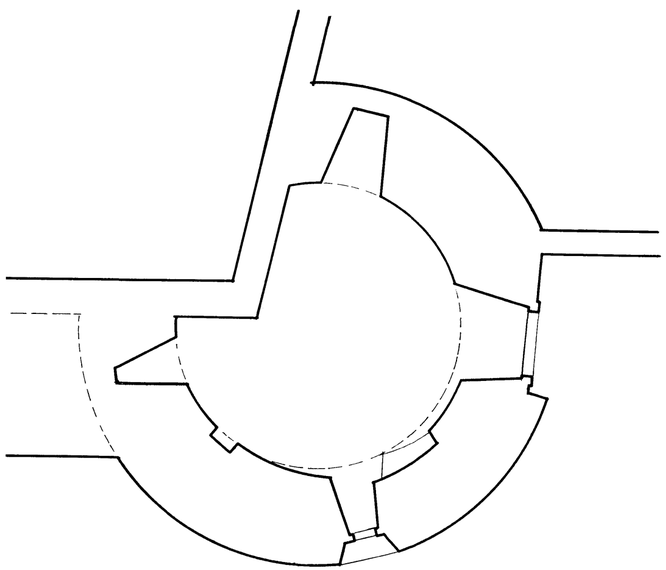

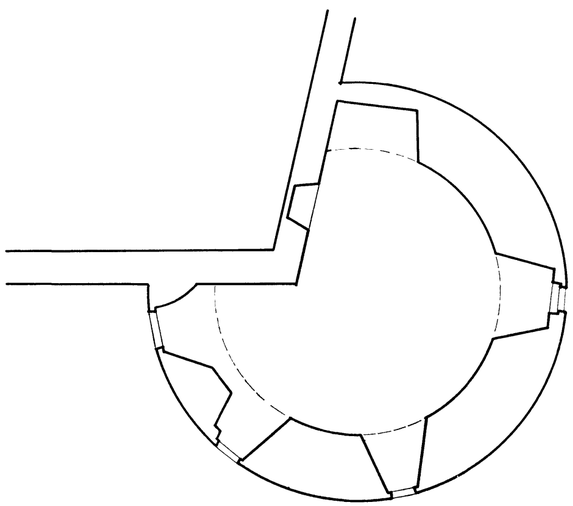

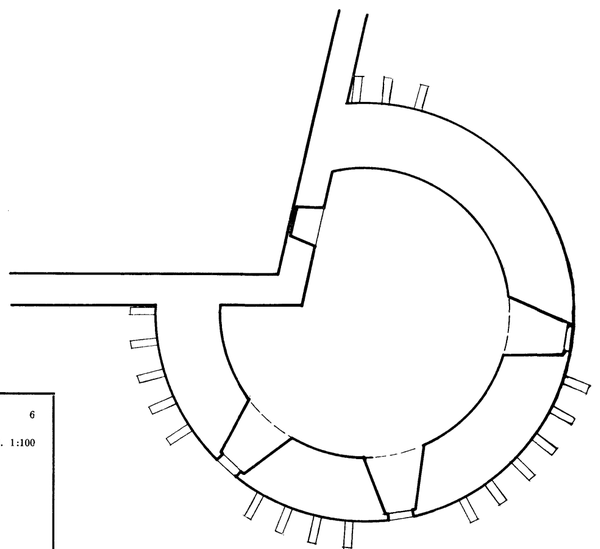

0 1 2 3 4 5 10 M

SENJ 6

LEONOVA KULA MJ. 1:100

POGLED
PRESJEK
TLOCRT PRIZEMLJA
TLOCRT I KATA
TLOCRT II KATA

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU: VII 1963.

LEGENDA :

ZIDINE

ZIDINE ISPOD TERENA

VJEROVATNO ZIDINE

18.80

10.00

9.60

9.50

9.40

2.63

1.40

0.00

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 M

SENJ 7

ZIDINE MJ. 1:200
OD LEONOVE KULE DO MORA

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDEREK
U ZAGREBU: VII 1964.

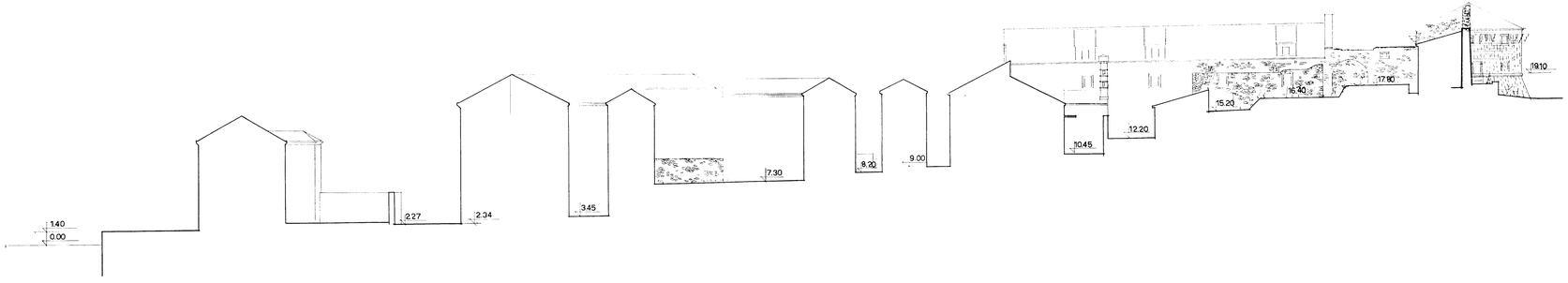

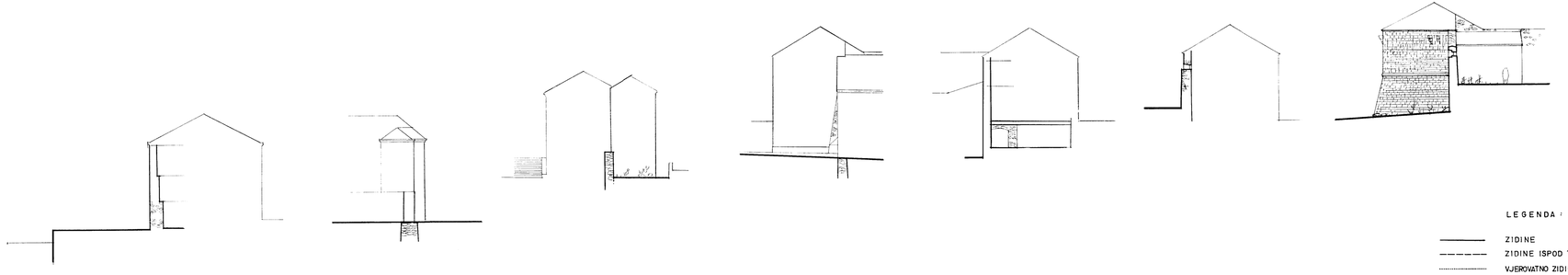

LEGENDA :

ZIDINE

ZIDINE ISPOD TERENA

VJEROVATNO ZIDINE

SENJ 8

ZIDINE MJ. 1:200
OD LEONOVE KULE DO MORA

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDEREK
U ZAGREBU: VII 1964.

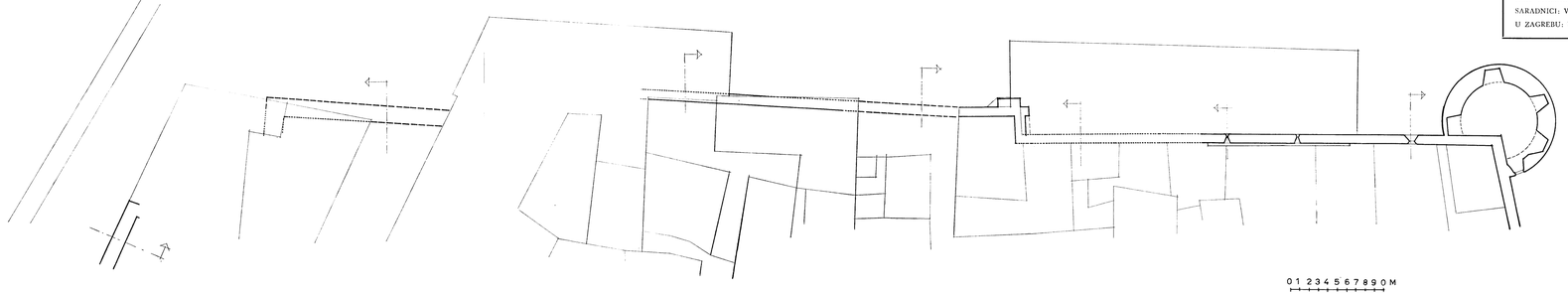

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 M

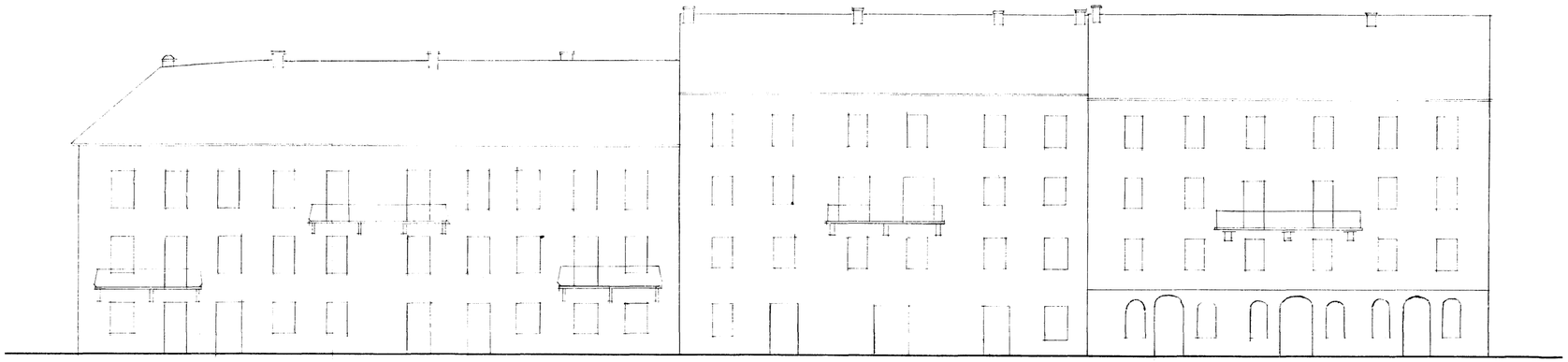

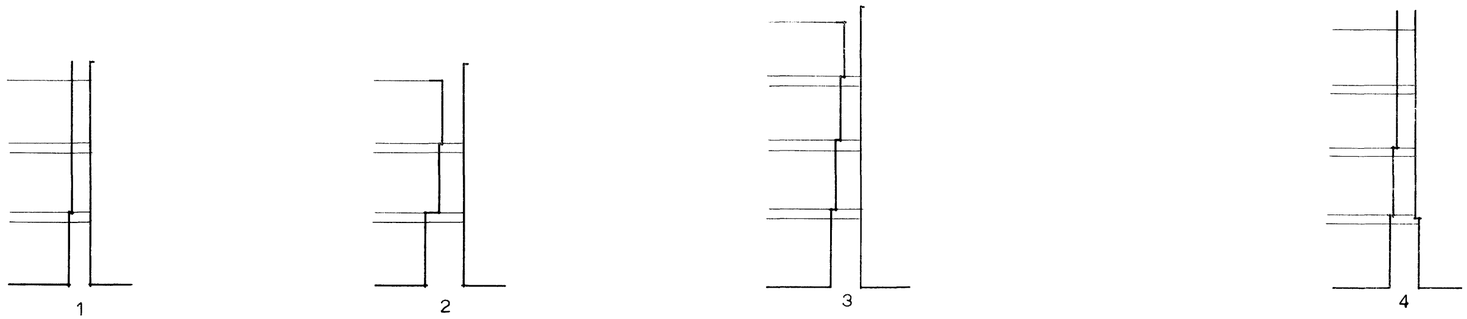

SENJ 9

DIO OBALE MJ. 1:200

ARH. SNIMAK: MELITA VILICIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDEREP
U ZAGREBU: VIII 1964.

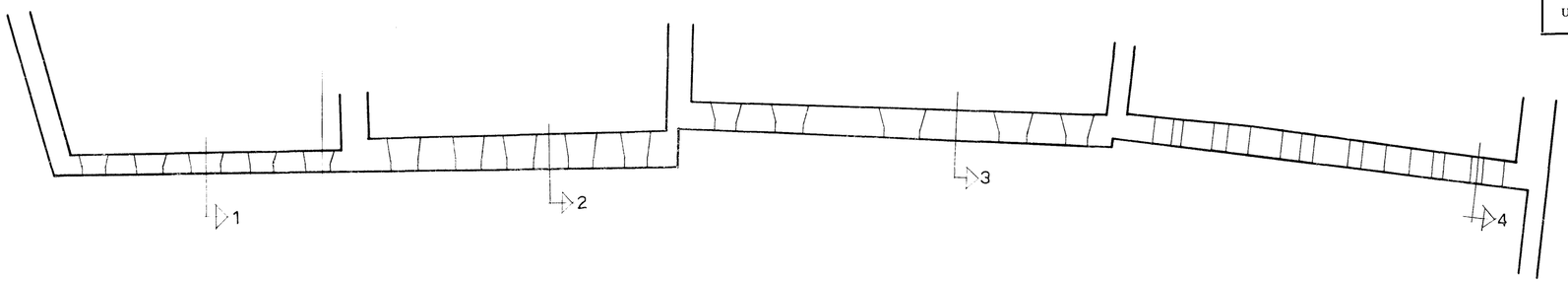

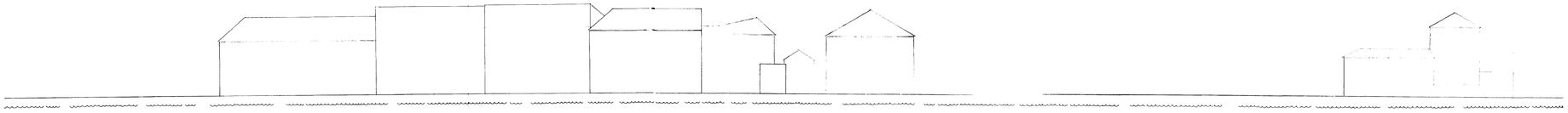

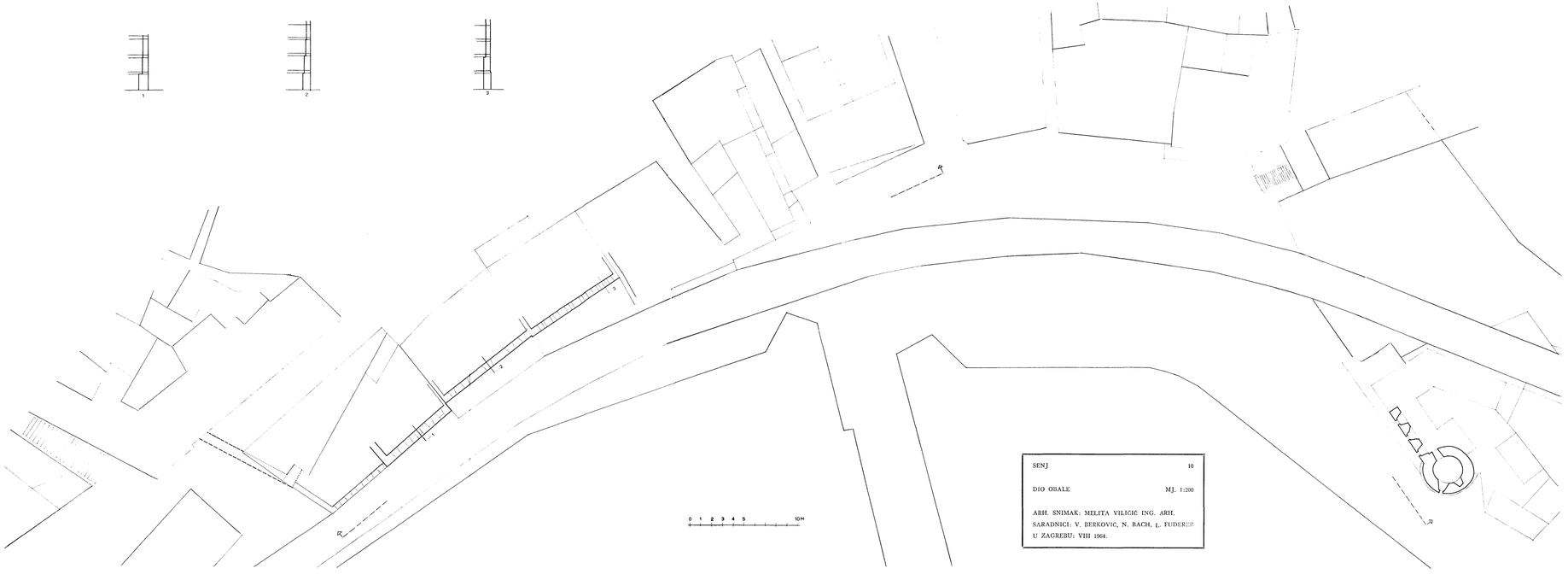

SENJ 10

DIO OBALE M.J. 1:200

ARH. SNIMAK: MELITA VILICIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU: VIII 1964.

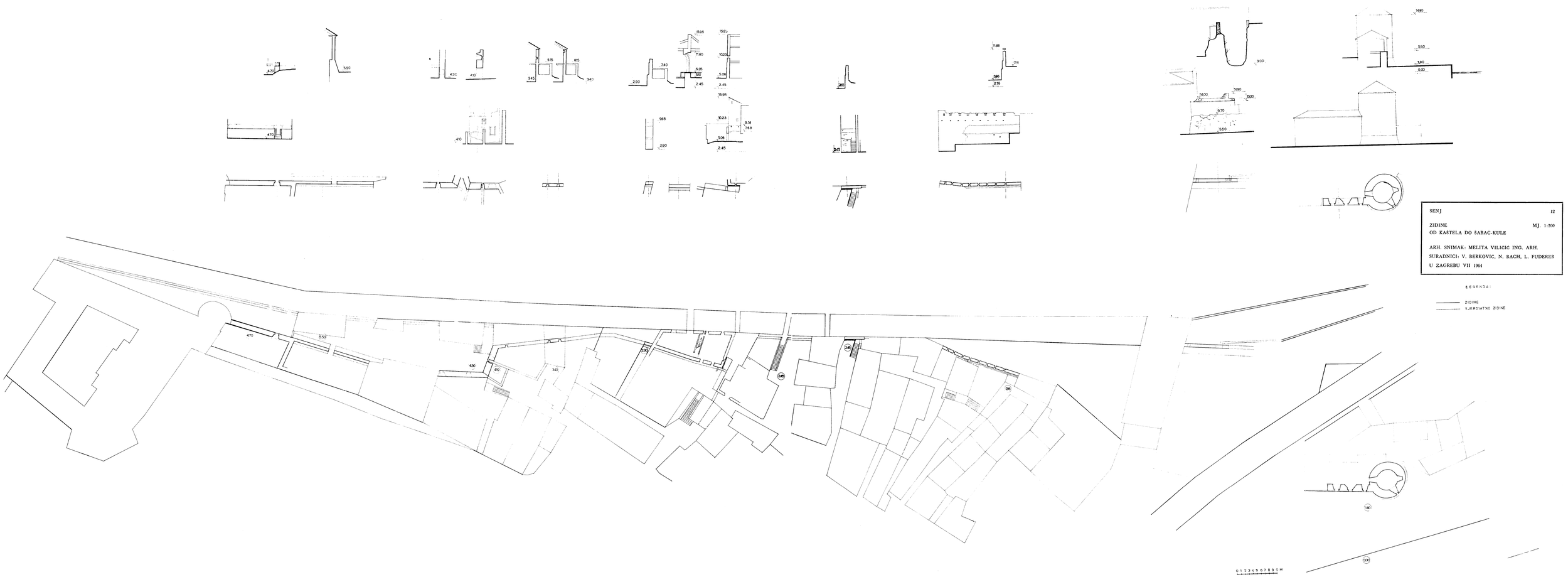
SENJ 12
ZIDINE MJ. 1:200
OD KAŠTELA DO ŠABAC-KULE
ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SURADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU VII 1964
LEGENDA:
ZIDINE
VJEROJATNO ZIDINE
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 M

SENJ 13

KAŠTEL MJ. 1:100

PODRUM

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

0 1 2 3 4 5 10M

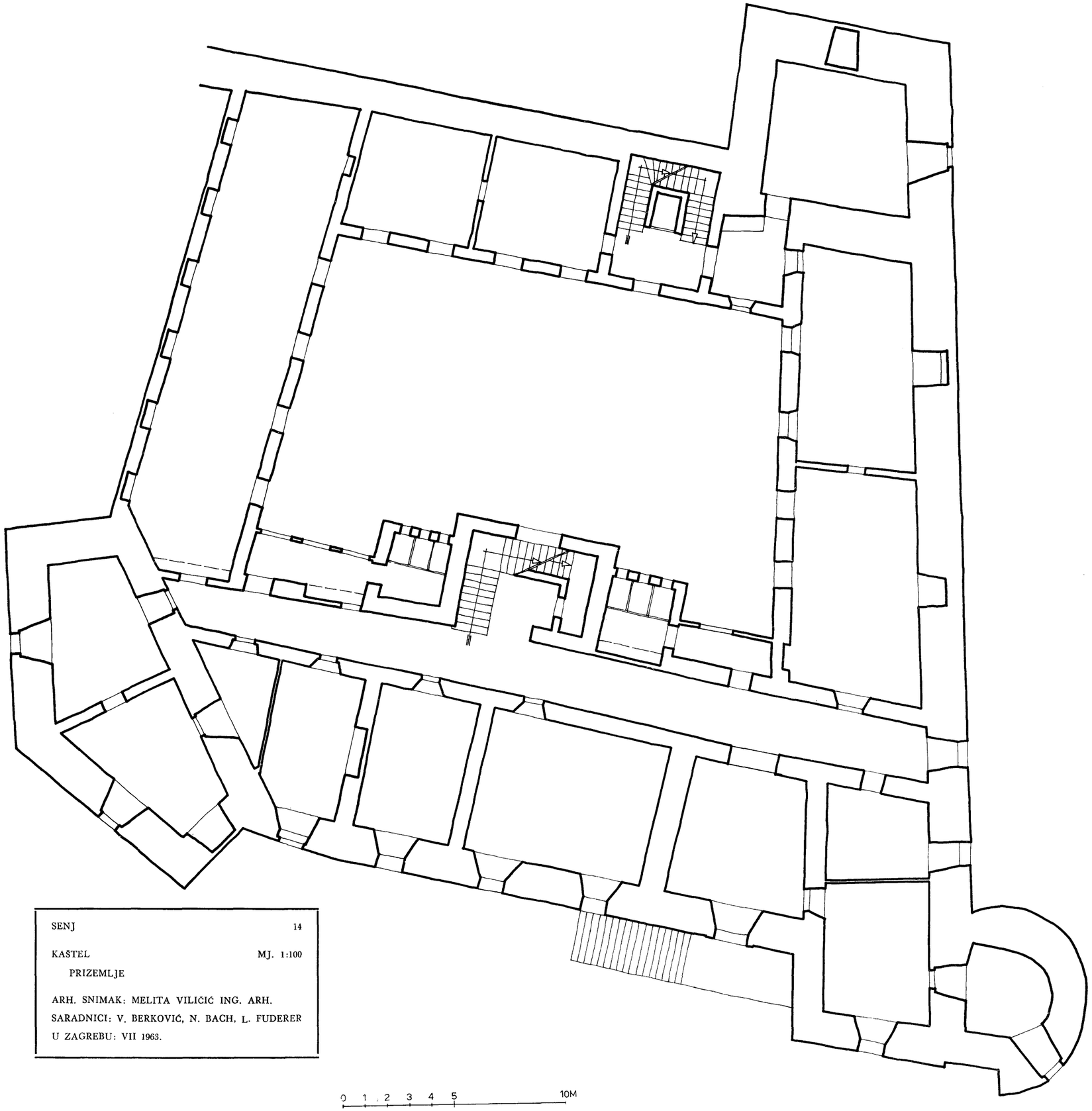

SENJ 14

KAŠTEL MJ. 1:100

PRIZEMLJE

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

0 1 2 3 4 5 10M

SENJ 15

KAŠTEL MJ. 1:100

I. KAT

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

0 1 2 3 4 5 10M

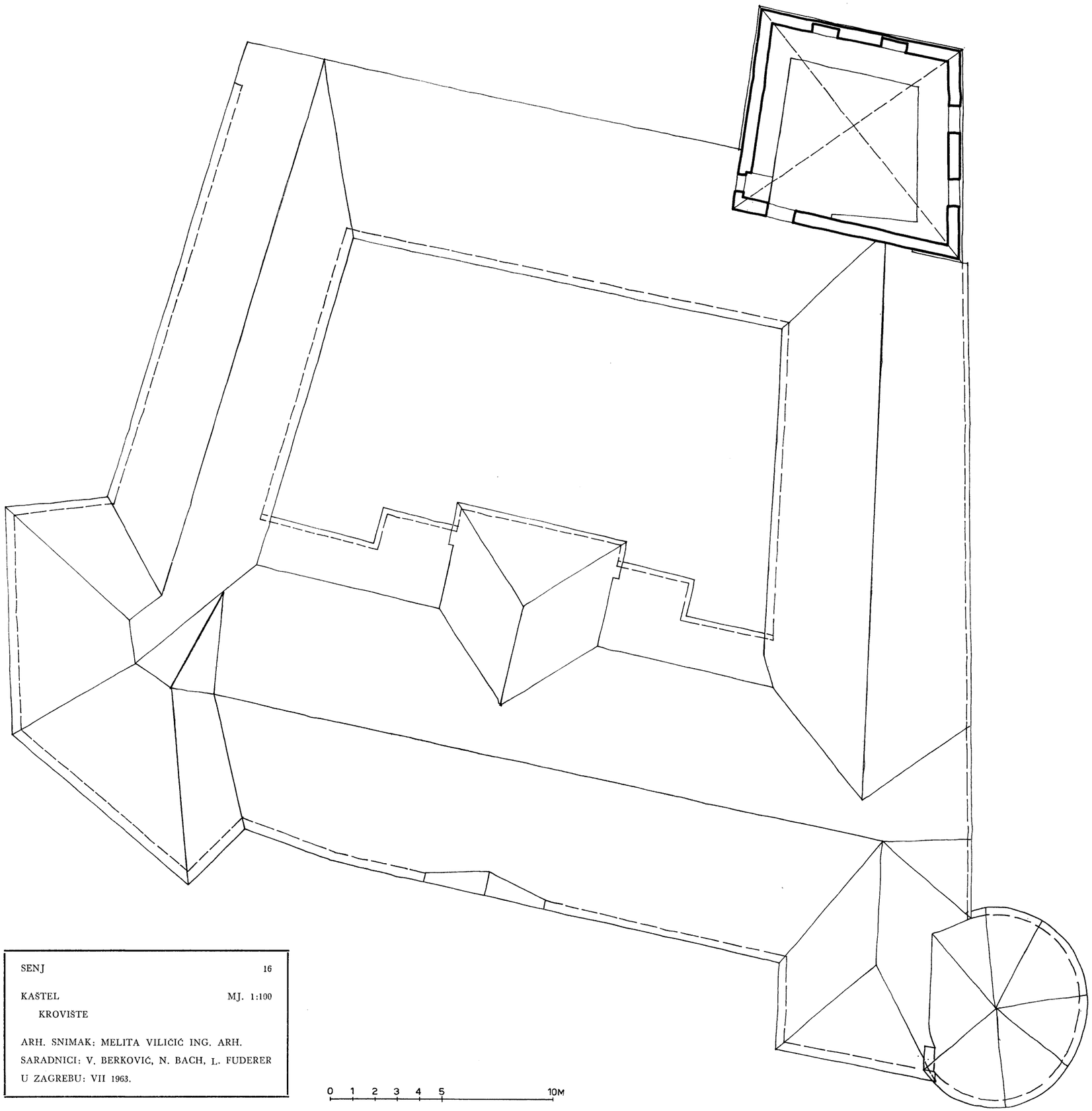

SENJ 16

KAŠTEL MJ. 1:100

KROVIŠTE

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

0 1 2 3 4 5 10M

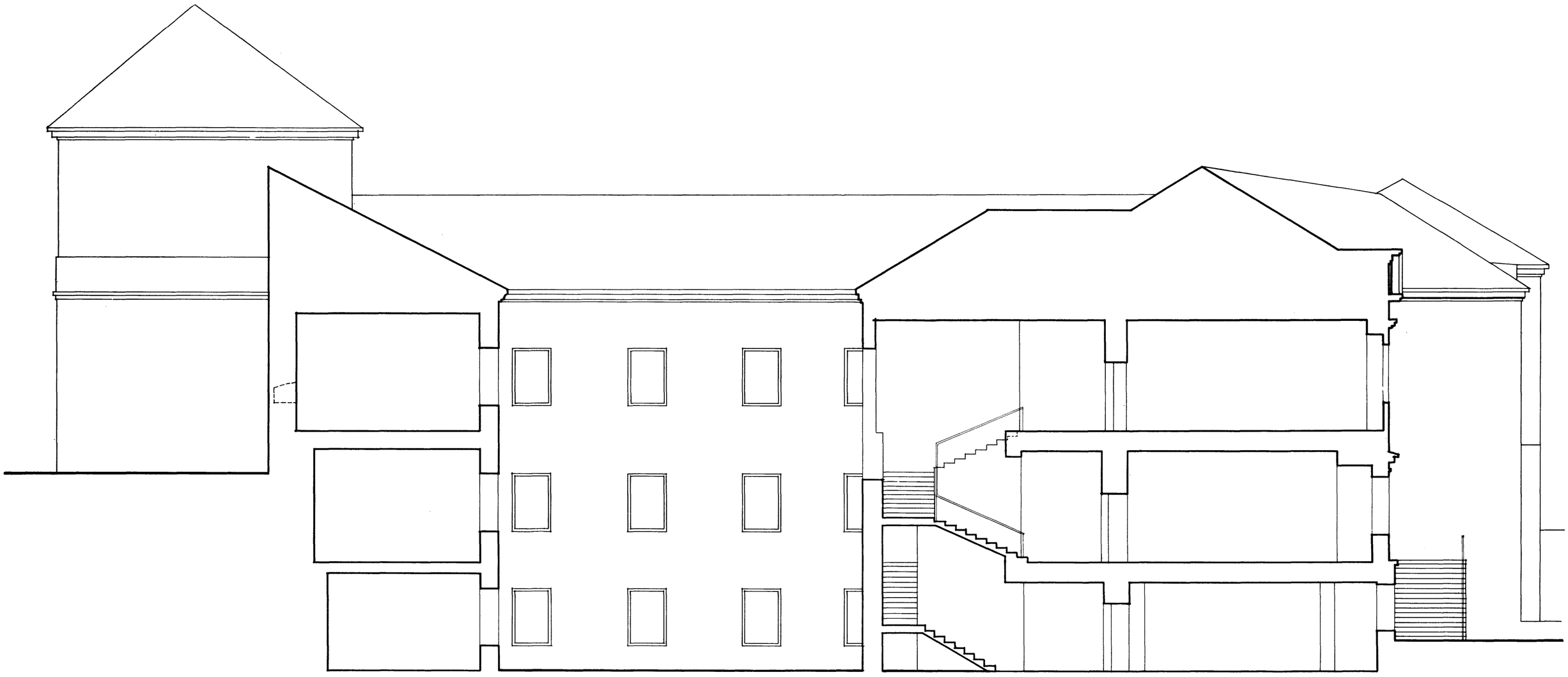

0 1 2 3 4 5 10 M

SENJ 17

KAŠTEL MJ. 1:100

PRESJEK A—A

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

0 1 2 3 4 5 10

SENJ 18

KASTEL MJ. 1:100

POGLED A

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

0 1 2 3 4 5 10

SENJ 19

KASTEL MJ. 1:100

POGLED B

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

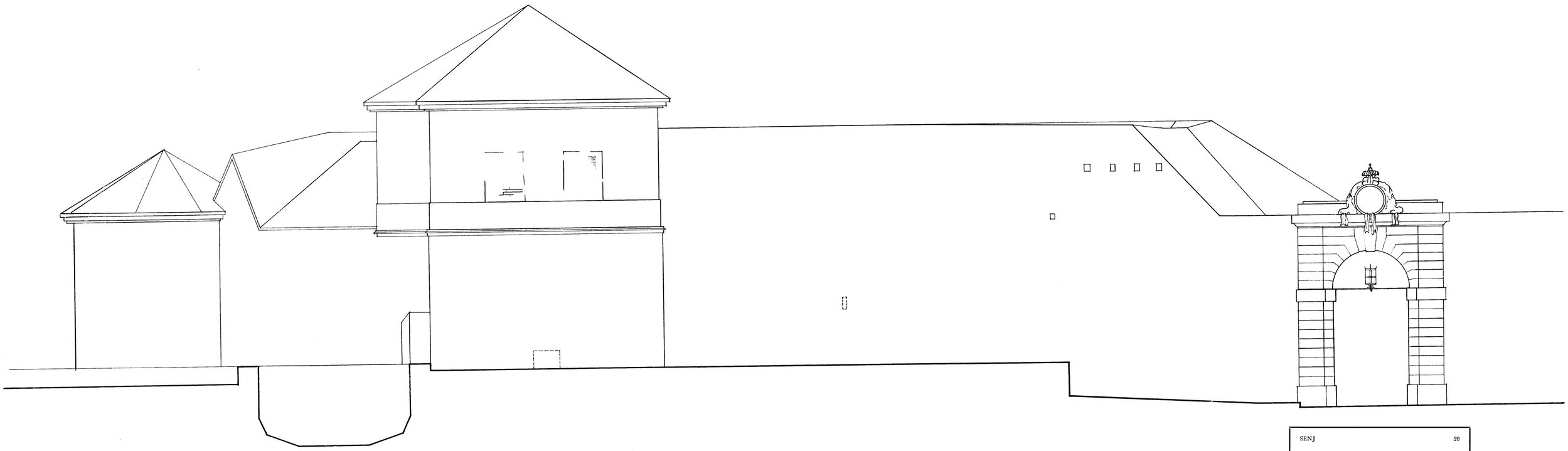

0 1 2 3 4 5 10 M

SENJ 29

KAŠTEL MJ. 1:100

POGLED C

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SURADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

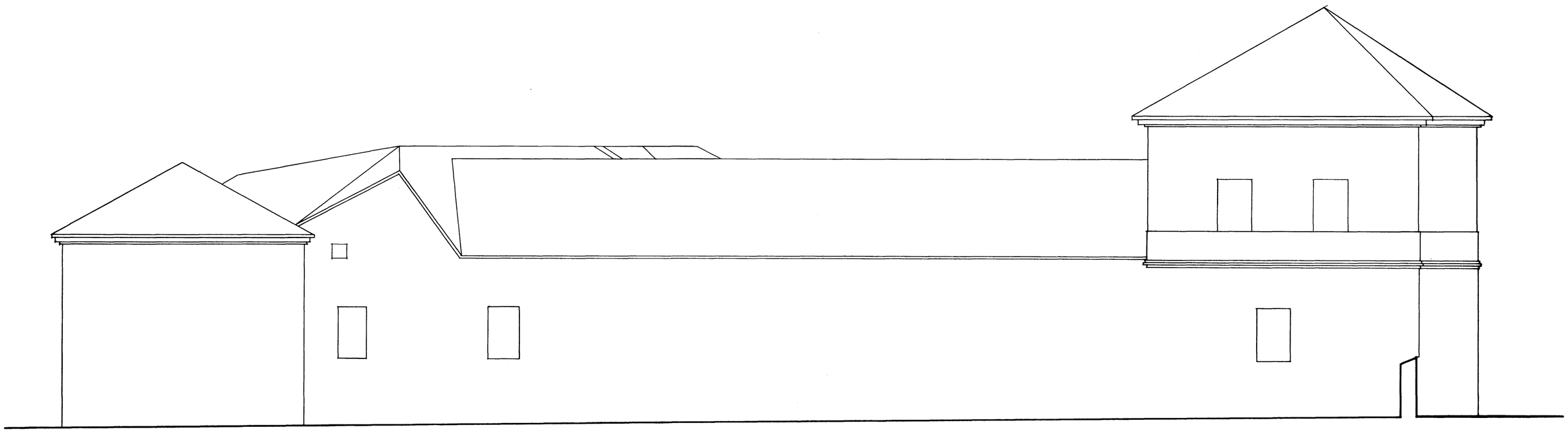

0 1 2 3 4 5 10

SENJ 21

KAŠTEL MJ. 1:100

POGLED D

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

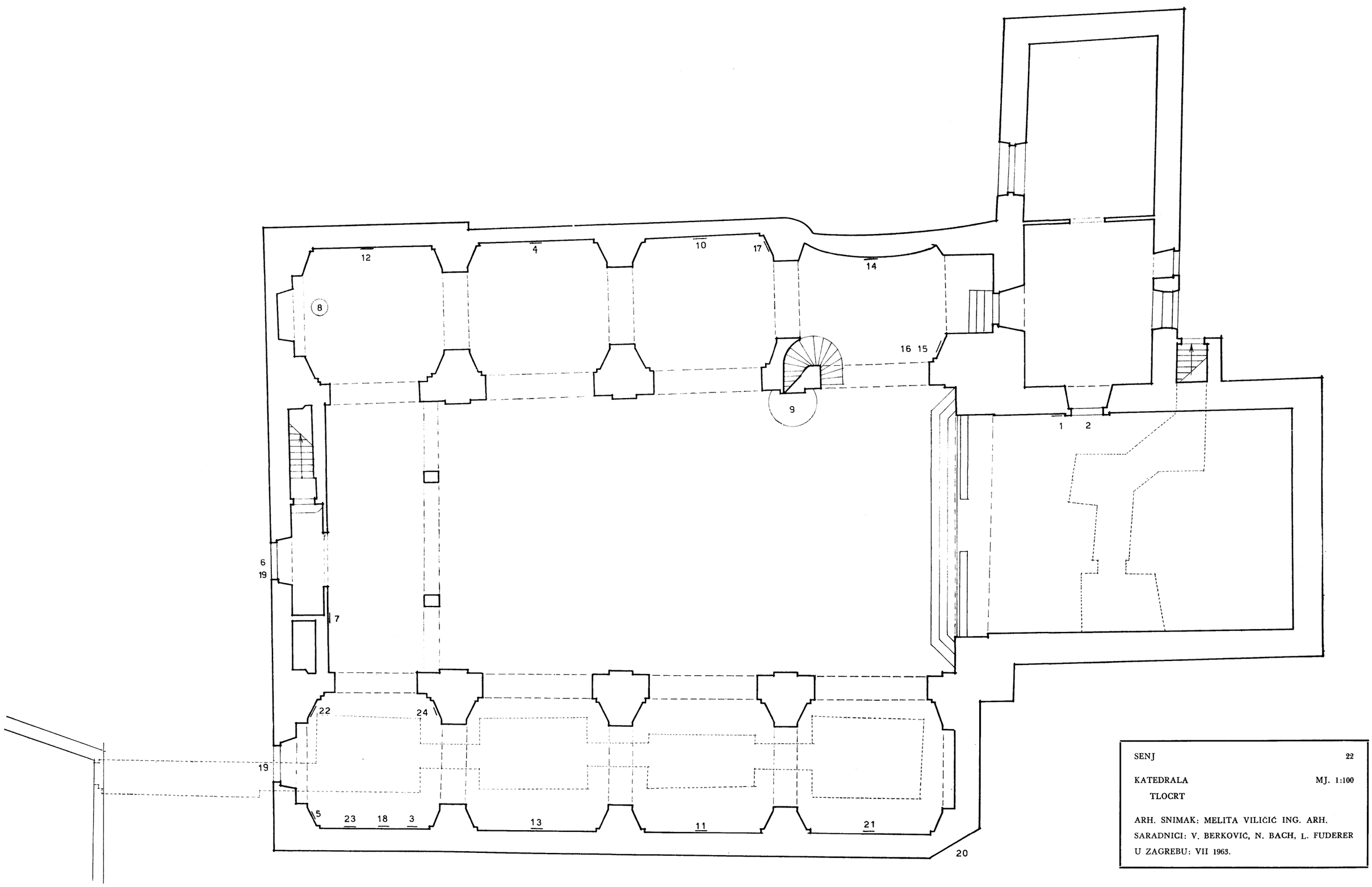

SENJ 22

KATEDRALA MJ. 1:100

TLOCRT

ARH. SNIMAK: MELITA VILIĆIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

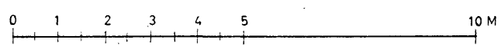

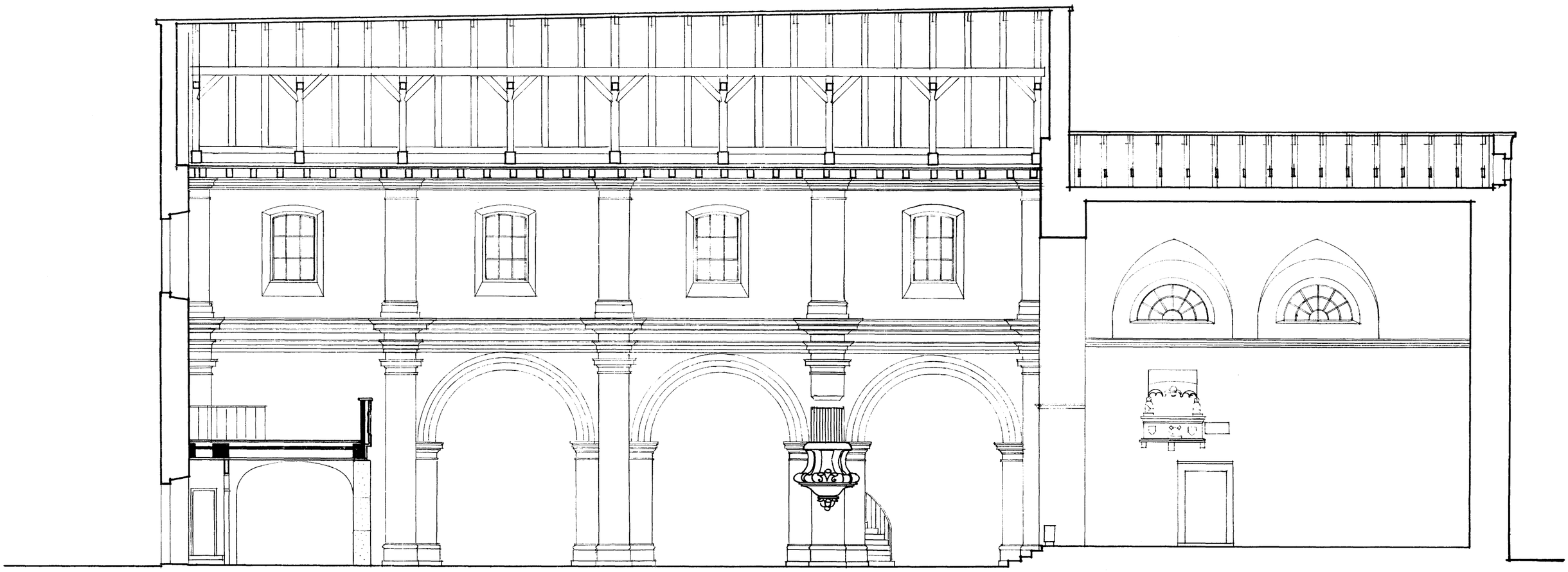

0 1 2 3 4 5 10 M

SENJ 23

KATEDRALA MJ. 1:100

UZDUŽNI PRESJEK

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SURADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

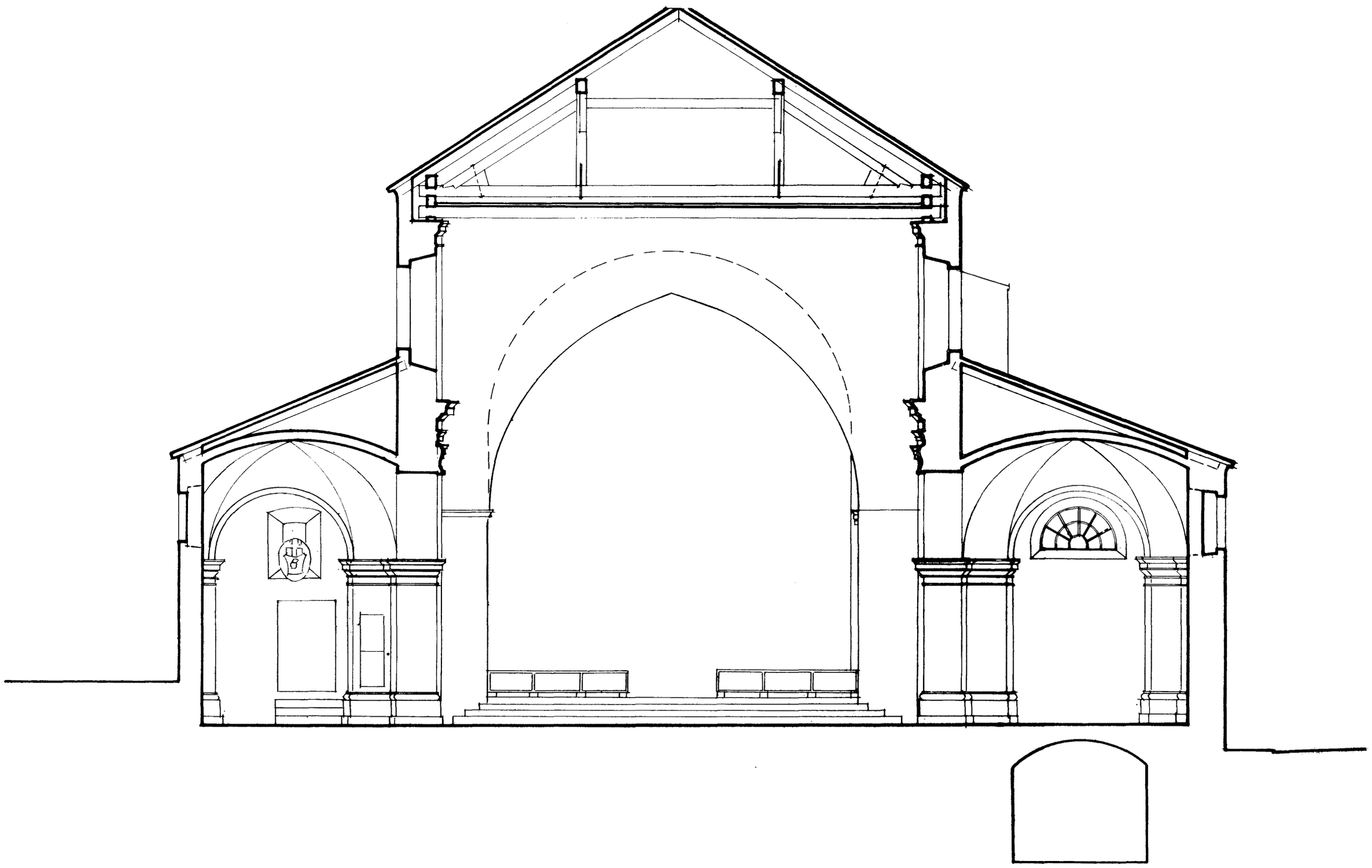

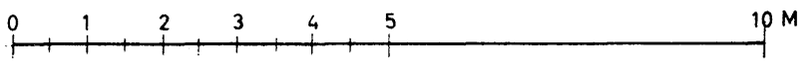

SENJ 24

KATEDRALA MJ. 1:100

PRESJEK »A«

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

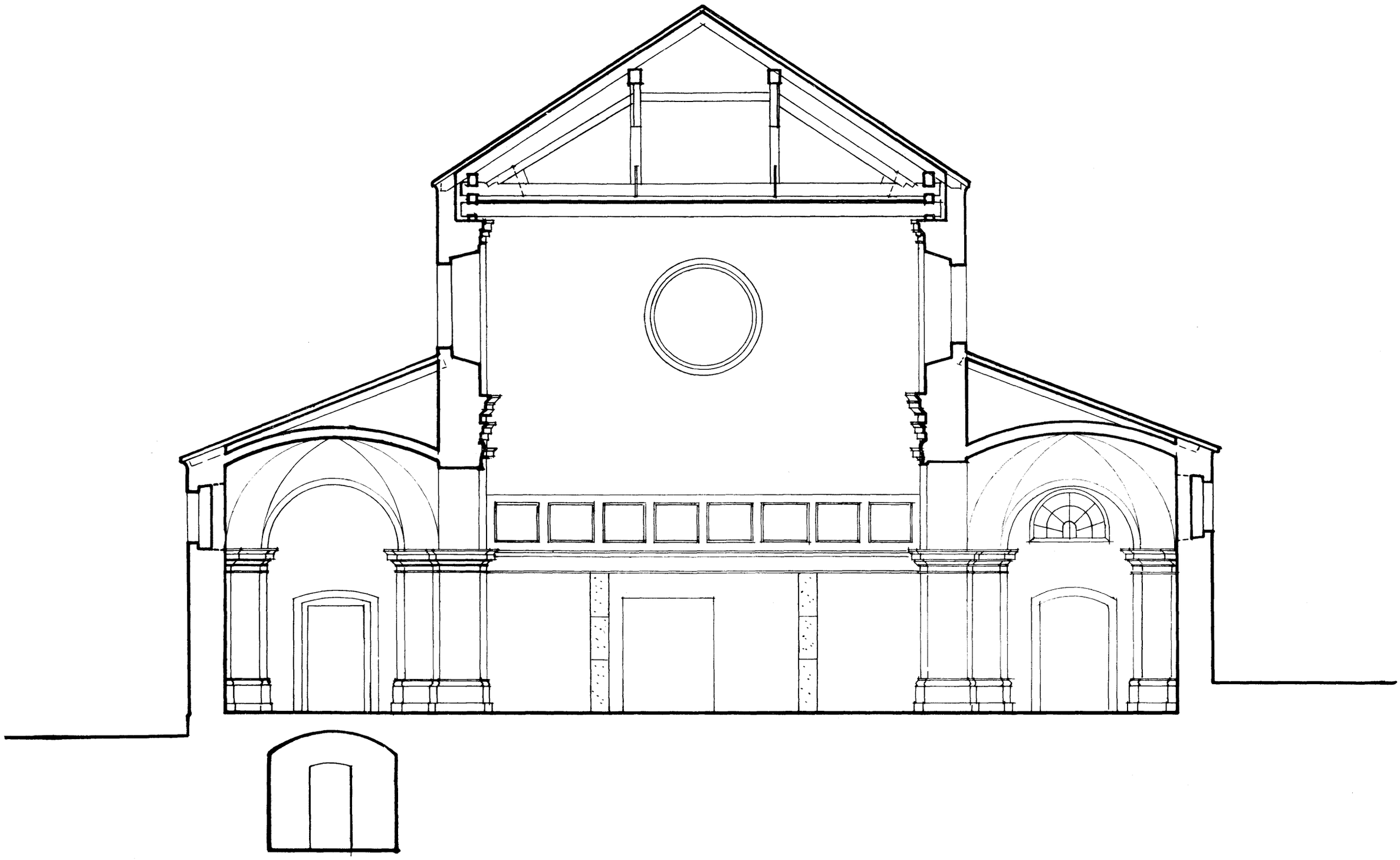

0 1 2 3 4 5 10 M

SENJ 25

KATEDRALA MJ. 1:100

PRESJEK »B«

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

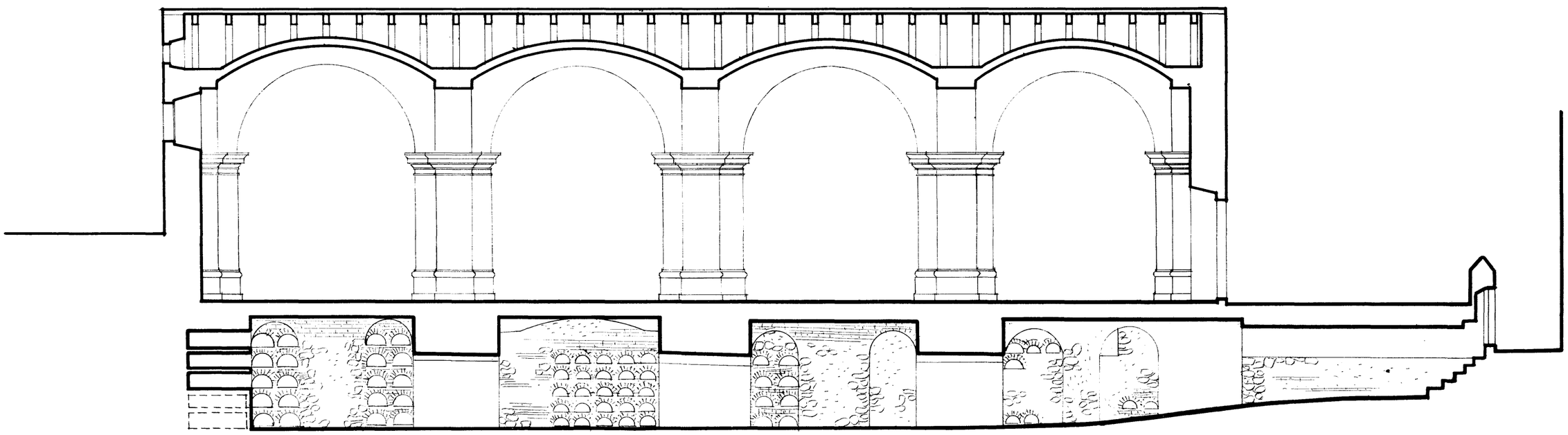

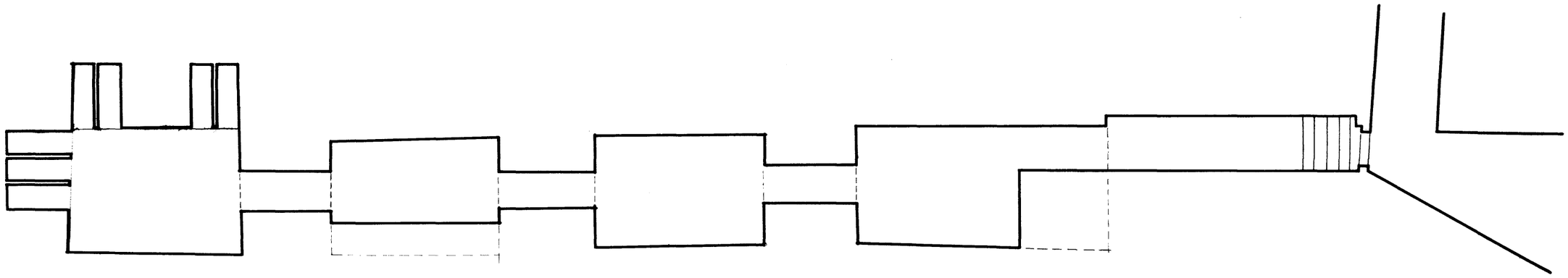

0 1 2 3 4 5 10 M

SENJ 26

KRIPTA »A« ISPOD KATEDRALE MJ. 1:100
PRESJEK
TLOCRT

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU: VII 1963.

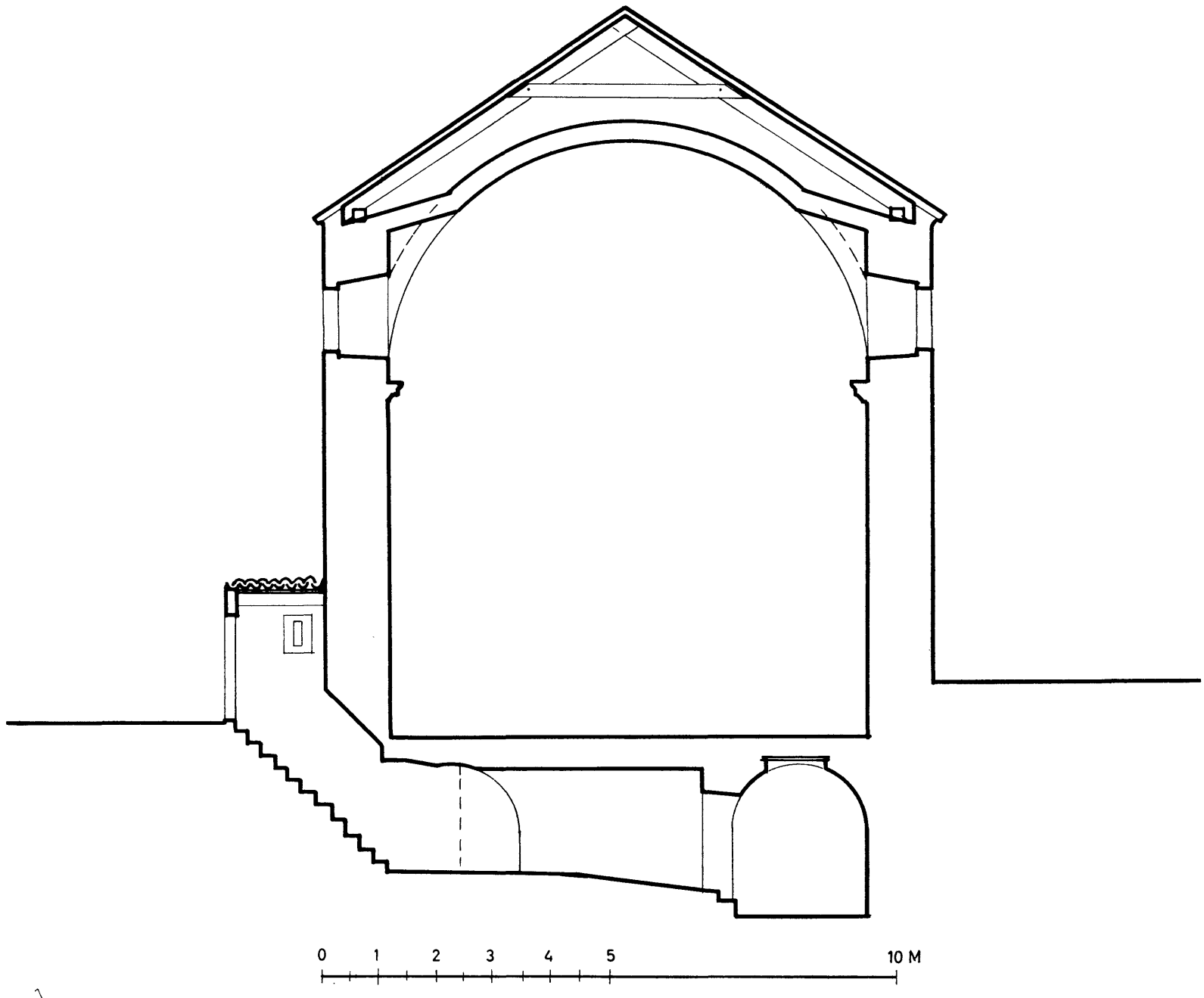

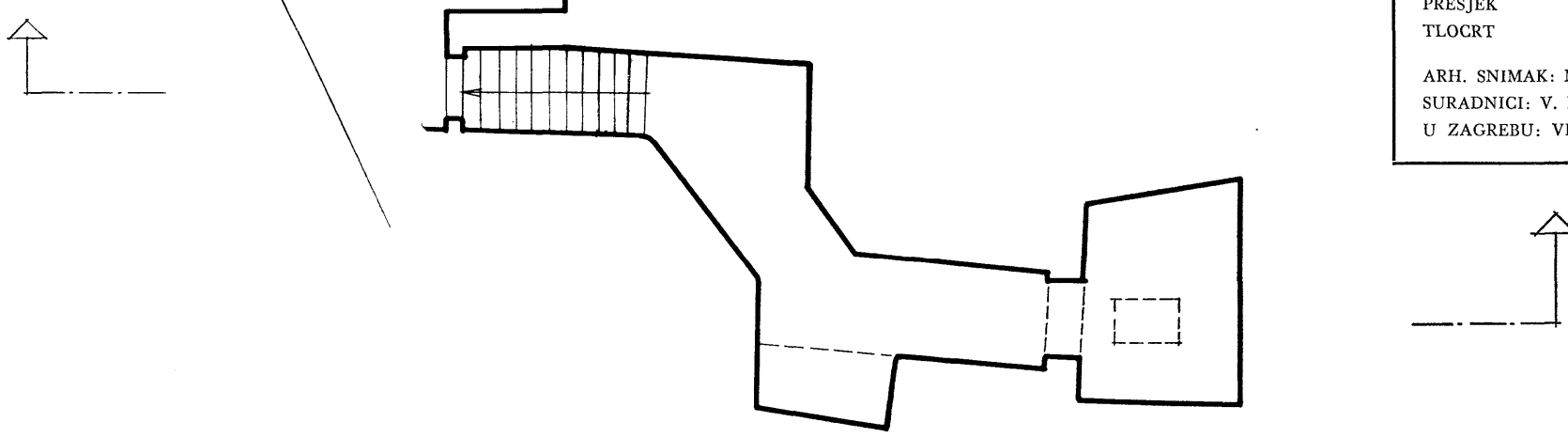

SENJ 27

KRIPTA »B« ISPOD KATEDRALE MJ. 1:100
PRESJEK
TLOCRT

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SURADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU: VII 1963.

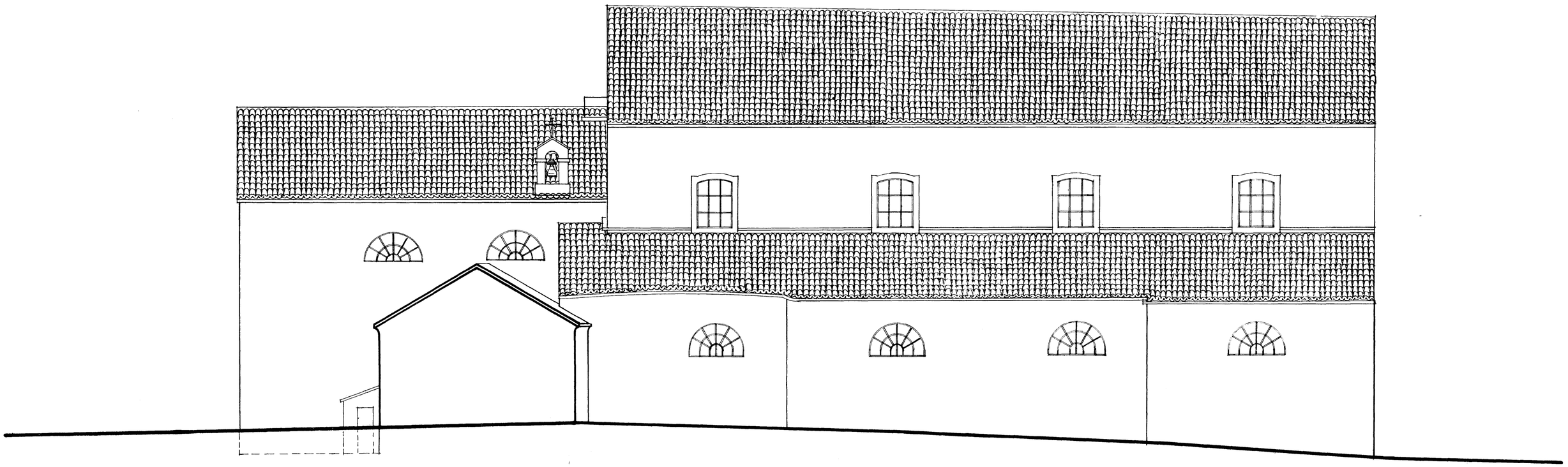

0 1 2 3 4 5 10M

SENJ 28

KATEDRALA MJ. 1:100

PROCELJE »A«

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: XI 1963.

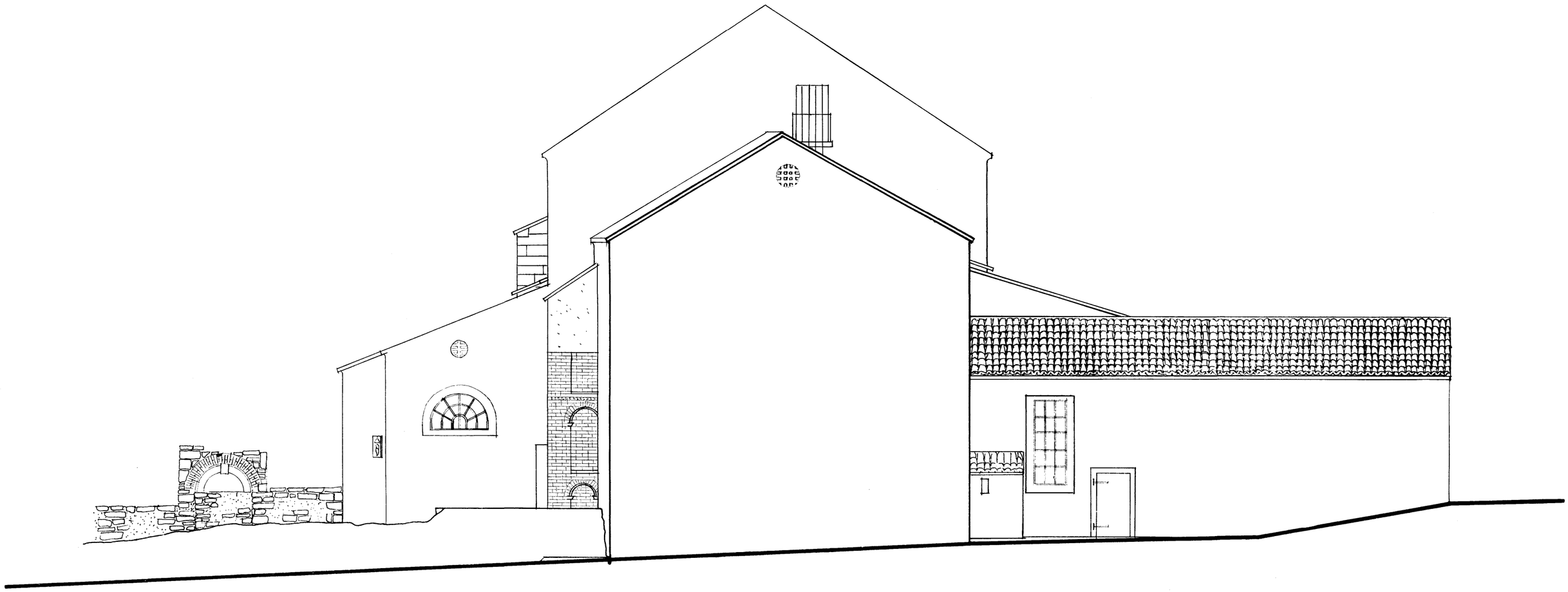

0 1 2 3 4 5 10 M

SENJ 29

KATEDRALA MJ. 1:100

PROČELJE »B«

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: XI 1963.

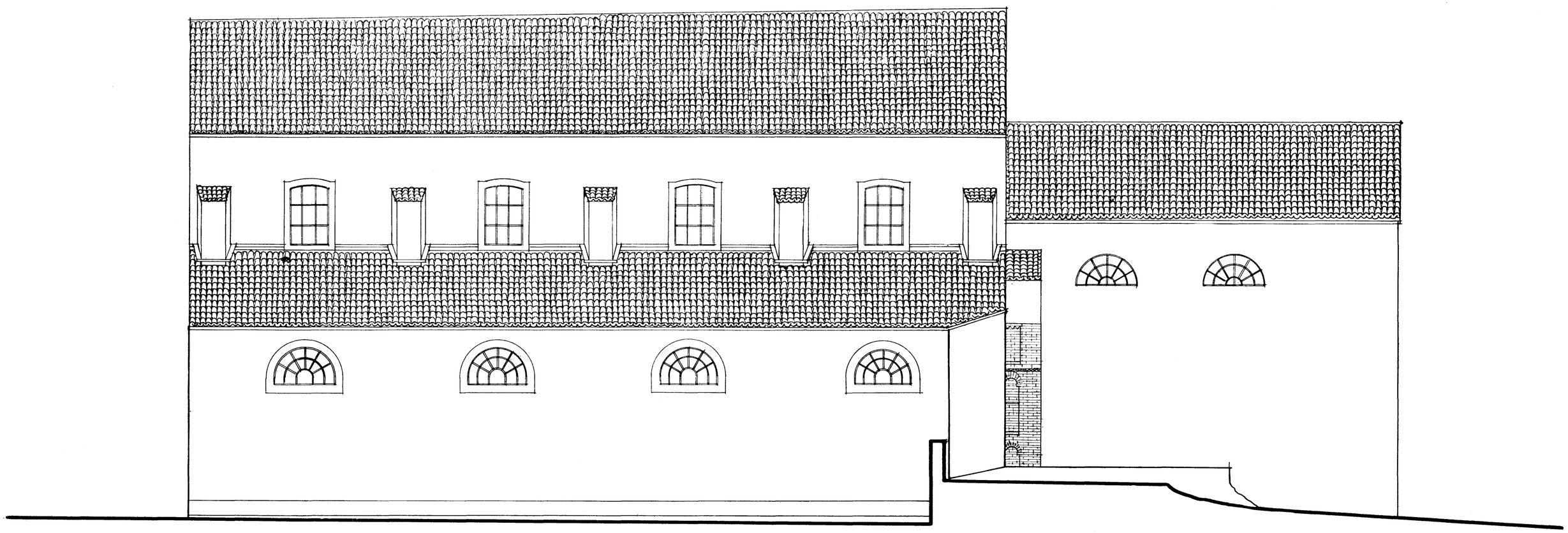

0 1 2 3 4 5 10M

SENJ 30

KATEDRALA MJ. 1:100

PROČELJE »C«

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: XI 1963.

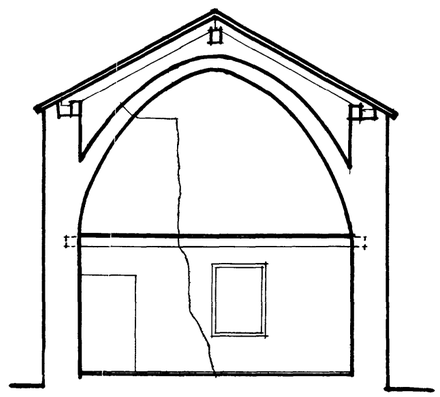

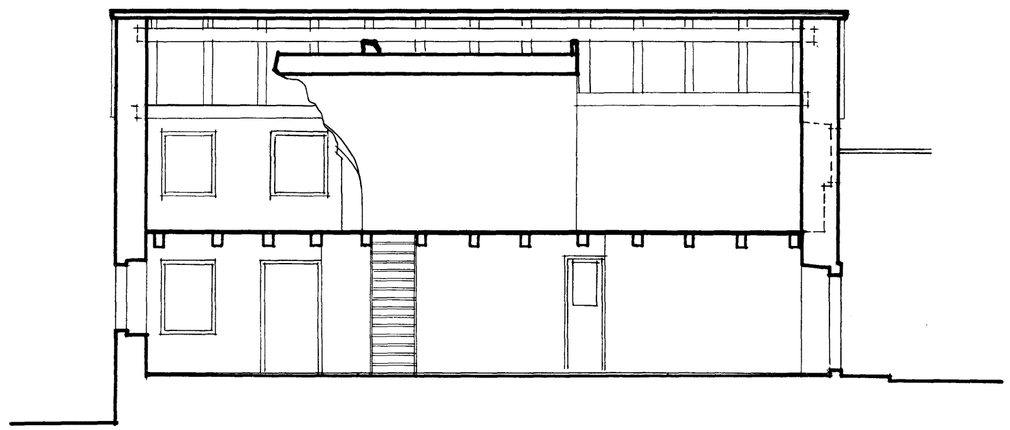

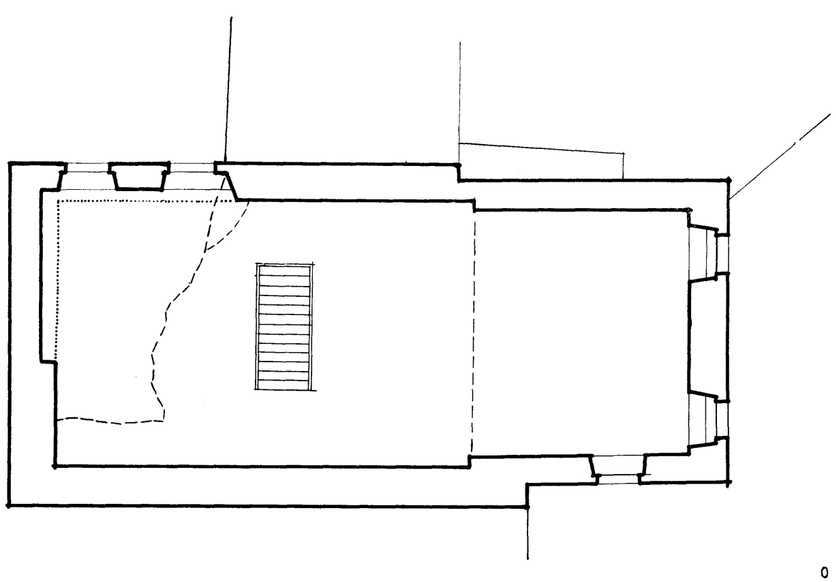

SENJ 31

MJ. 1:100

SV. (CECILIJA) MARIJA MAGDALENA?

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: XI 1963.

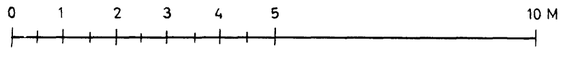

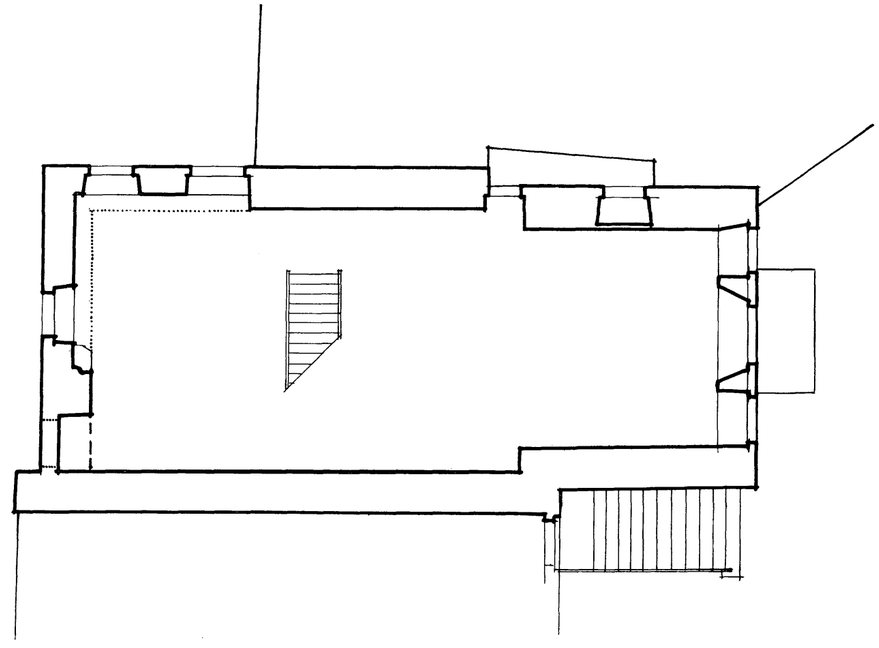

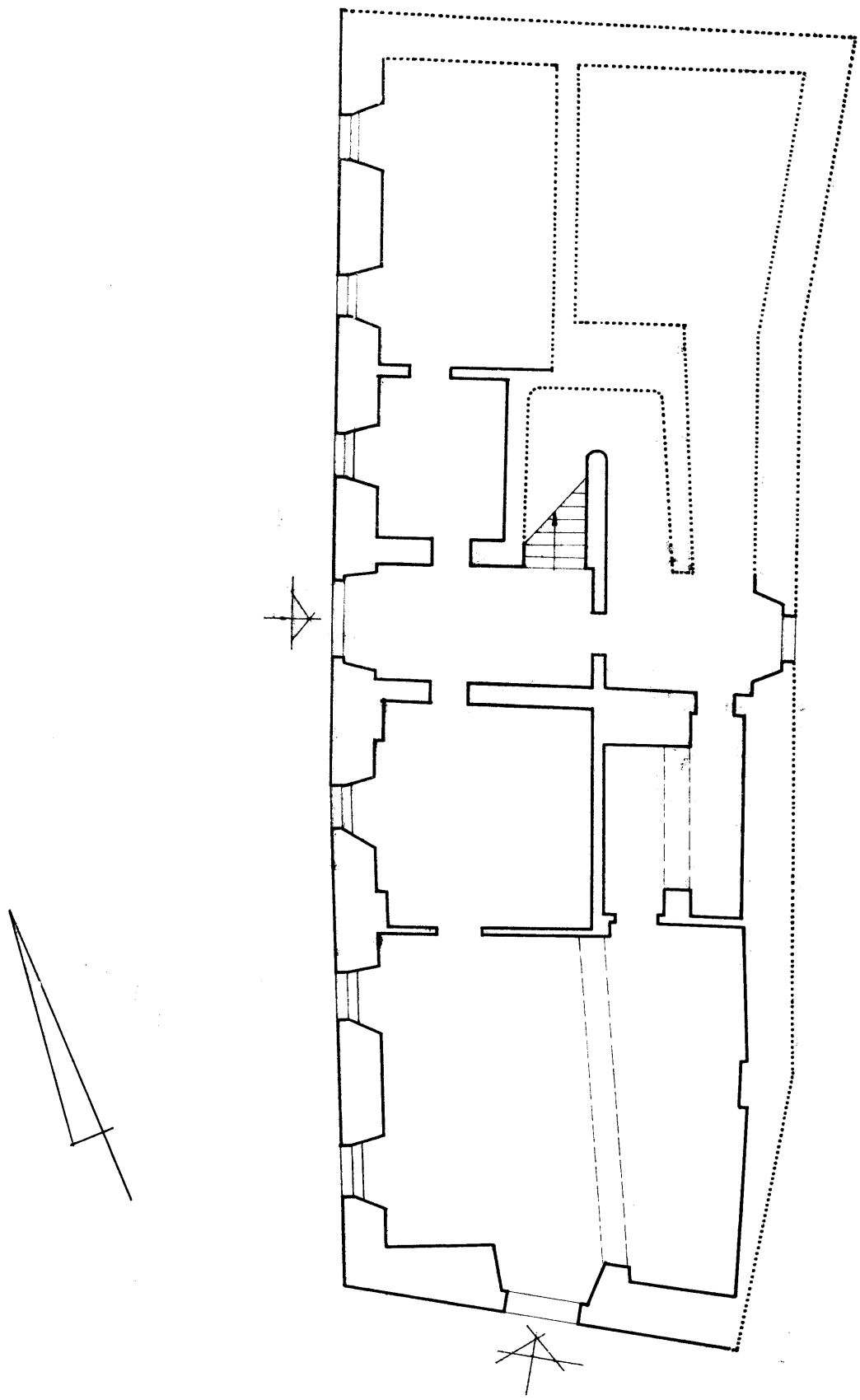

SENJ 32

SV. DUH (BIVŠI) MJ. 1:100

PRIZEMLJE

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: XII 1964.

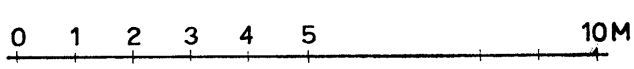

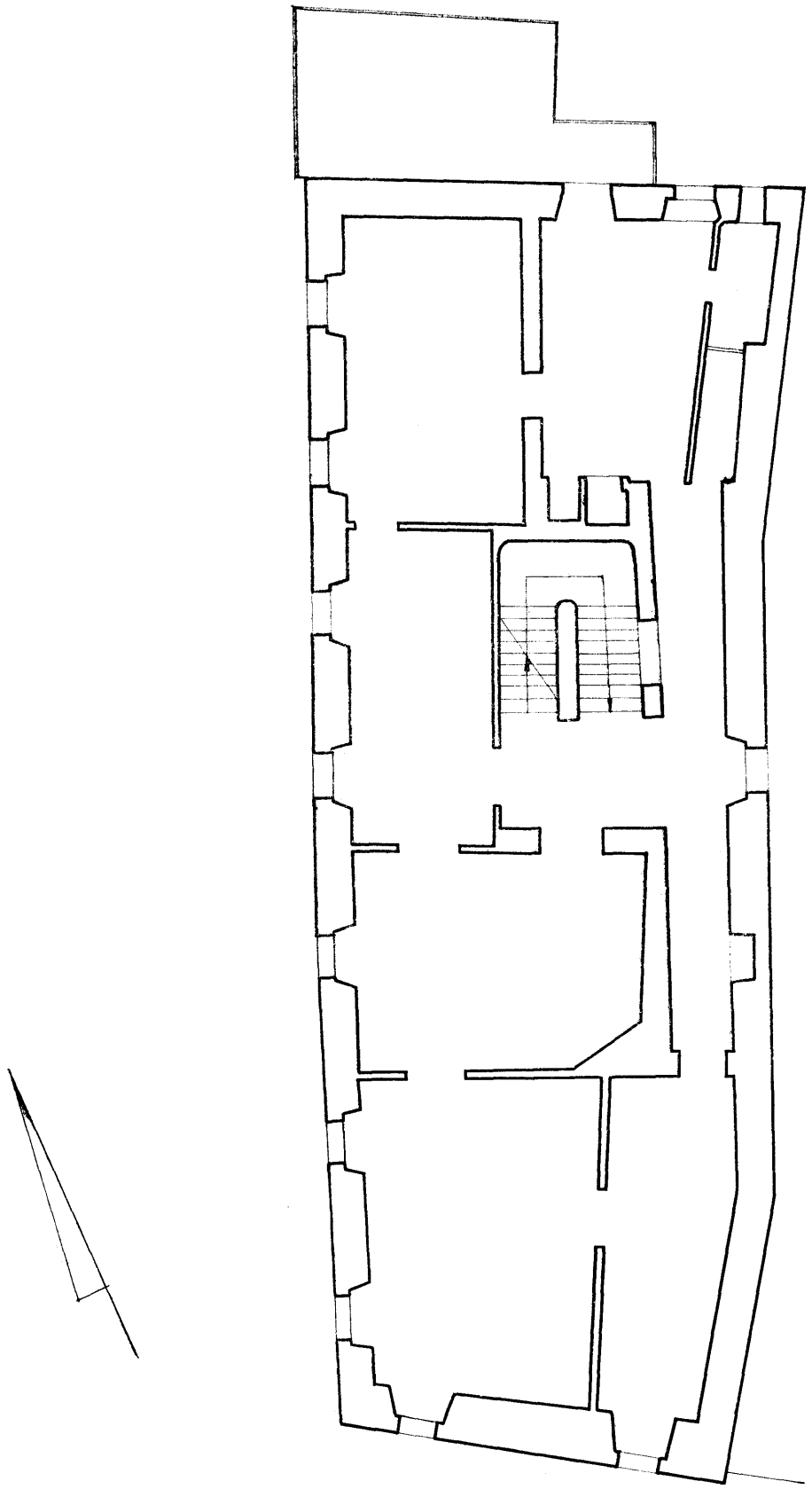

SENJ 33

II KAT (SV. DUH) MJ. 1:100

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU: VII 1963.

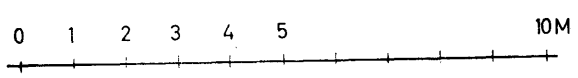

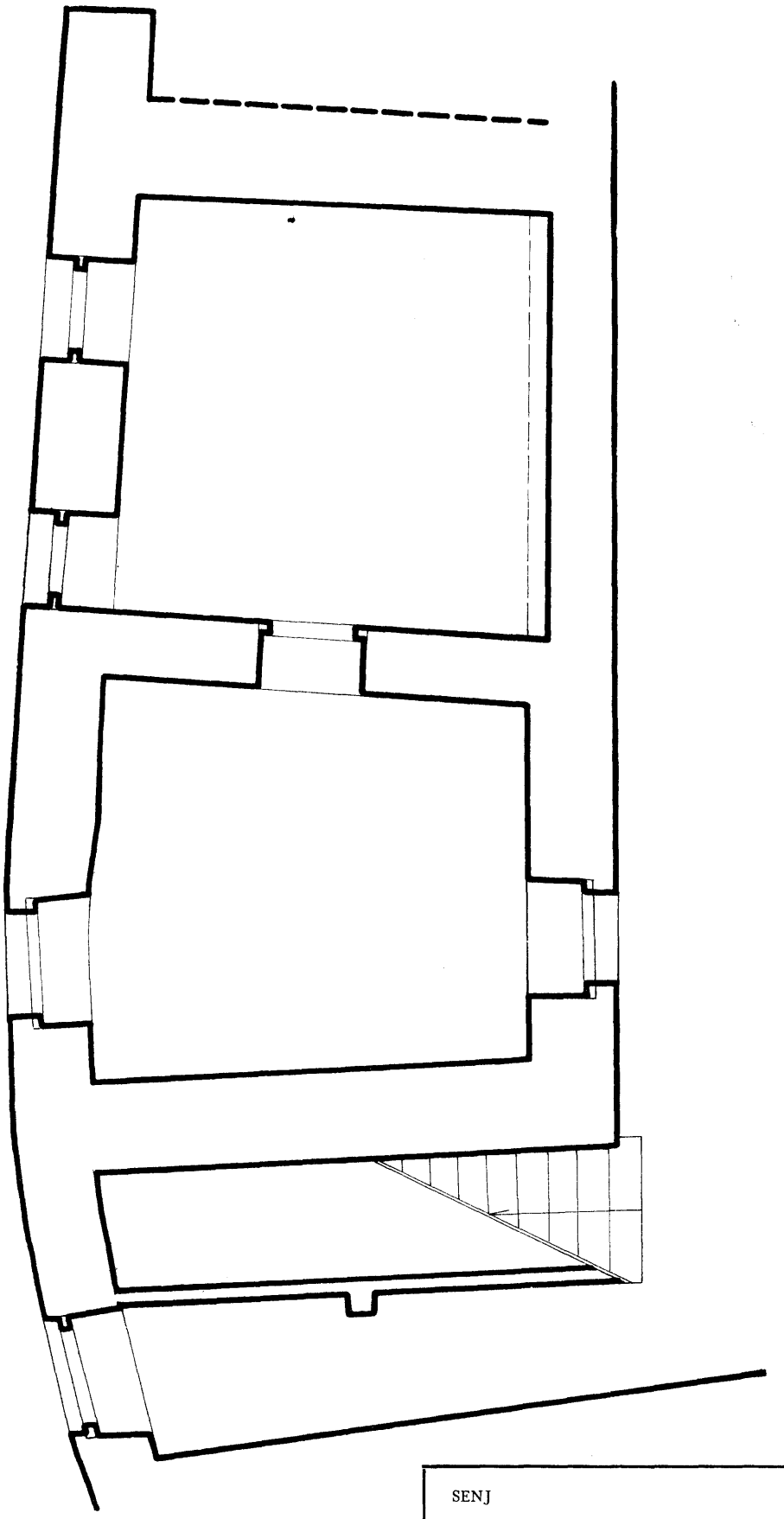

SENJ 34

GORICA 24 MJ. 1:50

PRIZEMLJE

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

U ZAGREBU: VII 1963.

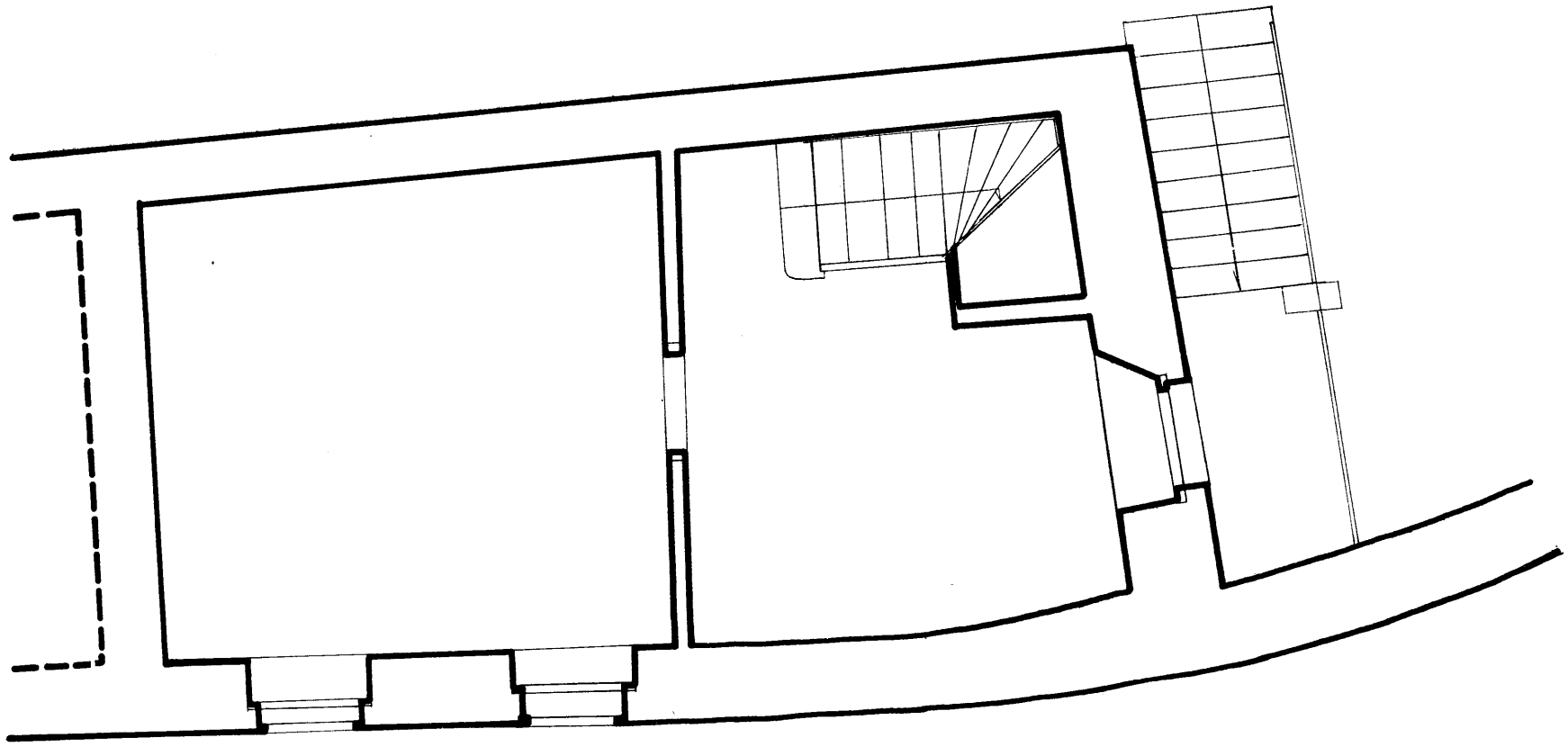

1 0 1 2 3

SENJ 35

GORICA 24 MJ. 1:50
I KAT

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
U ZAGREBU: VII 1963.

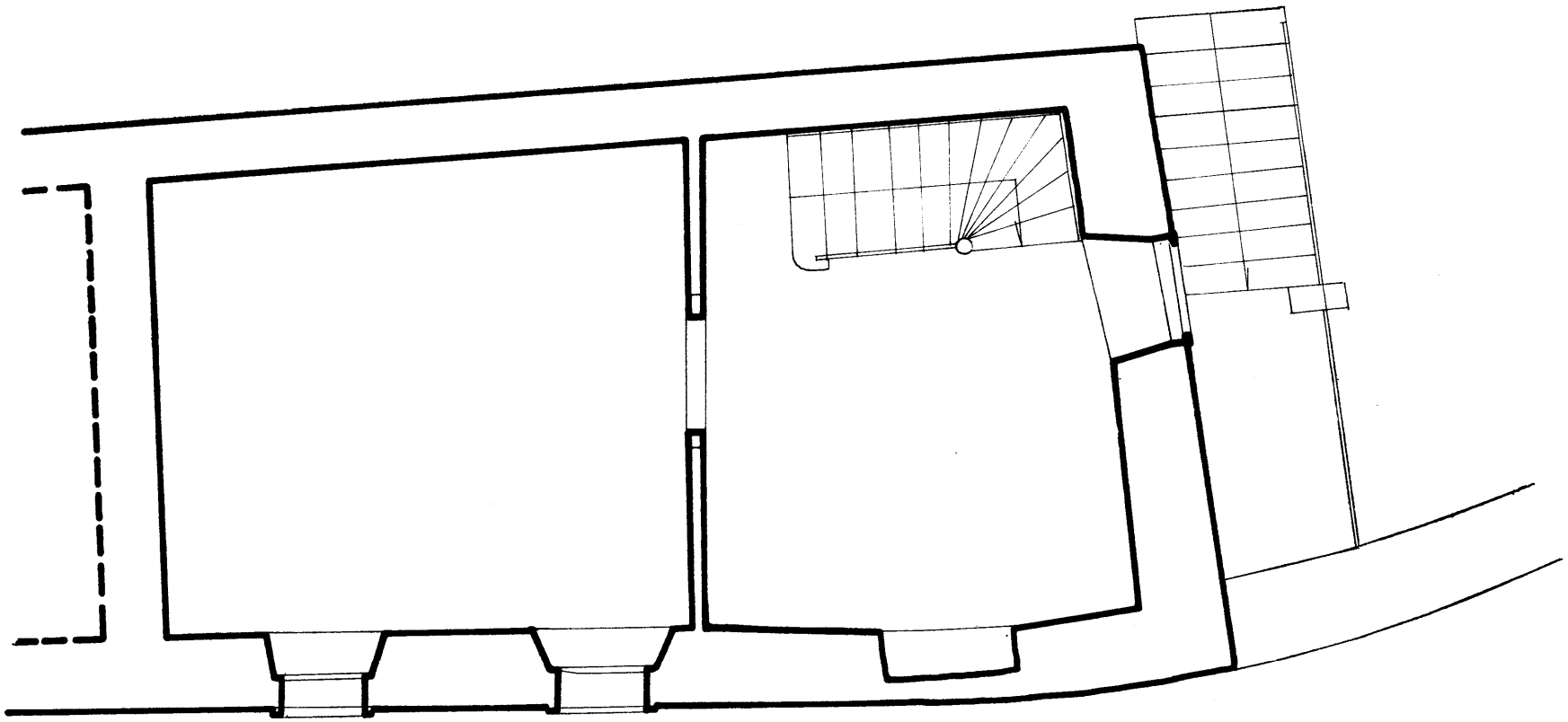

1 0 1 2 3

SENJ 36

GORICA 24 MJ. 1:50
II KAT

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
U ZAGREBU: VII 1963.

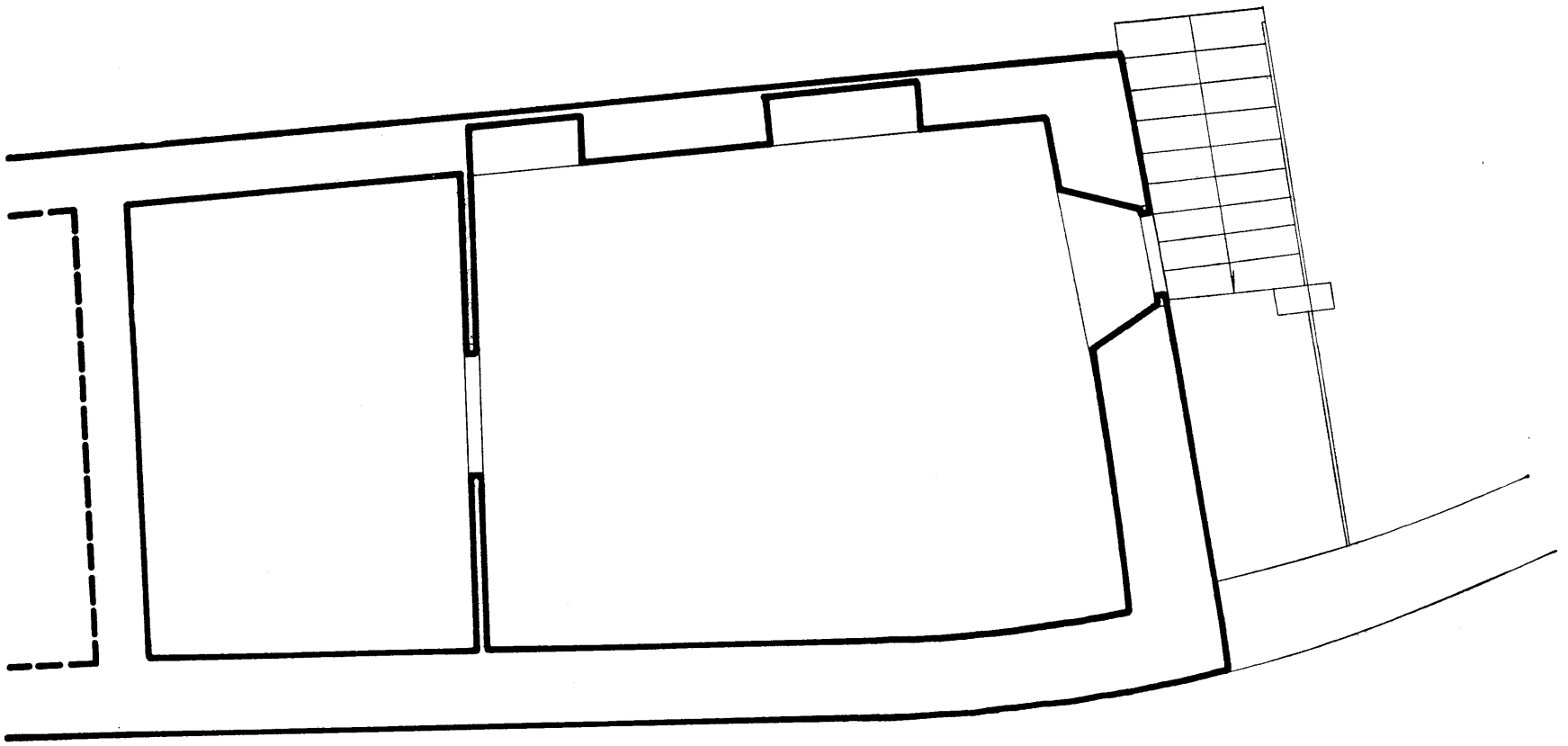

1 0 1 2 3

SENJ 37

GORICA 24 MJ. 1:50

POTKROVLJE

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

U ZAGREBU: VII 1963.

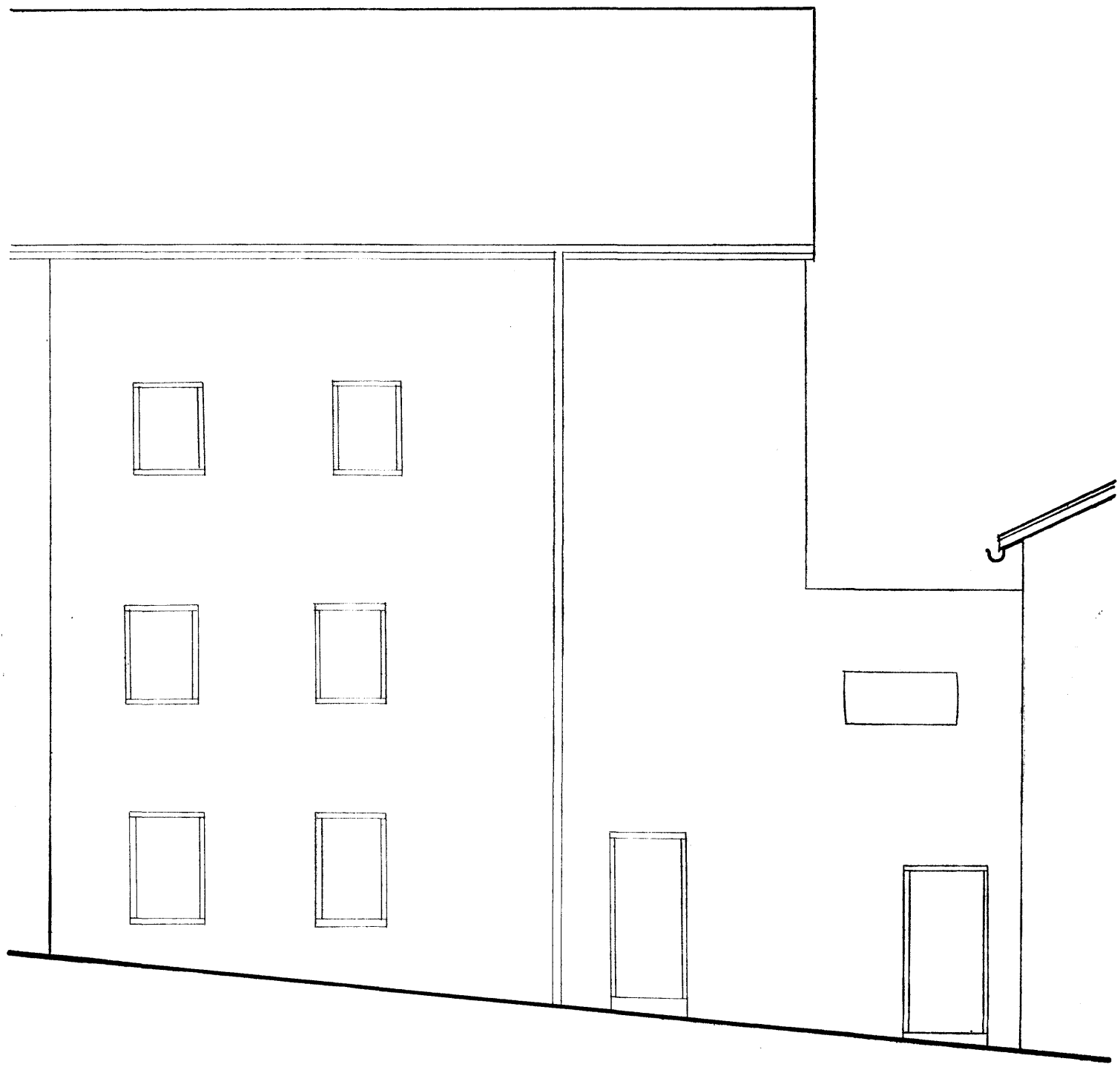

SENJ 38

GORICA 24 MJ. 1:50

POGLED »A«

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

U ZAGREBU: VII 1963.

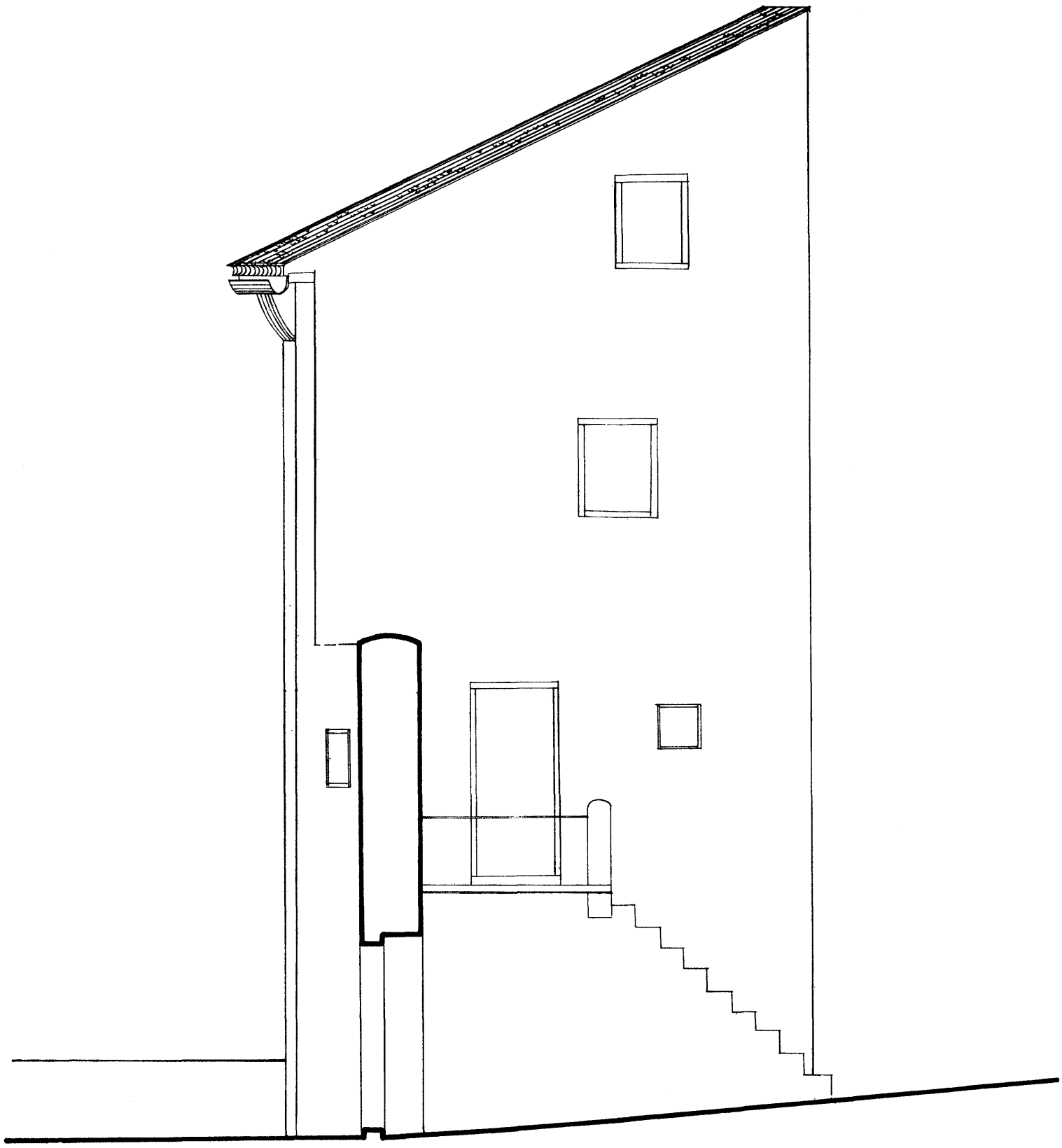

SENJ 89

GORICA 24 MJ. 1:50

POGLED »B'

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

U ZAGREBU: VII 1963.

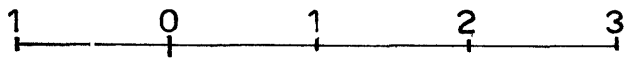

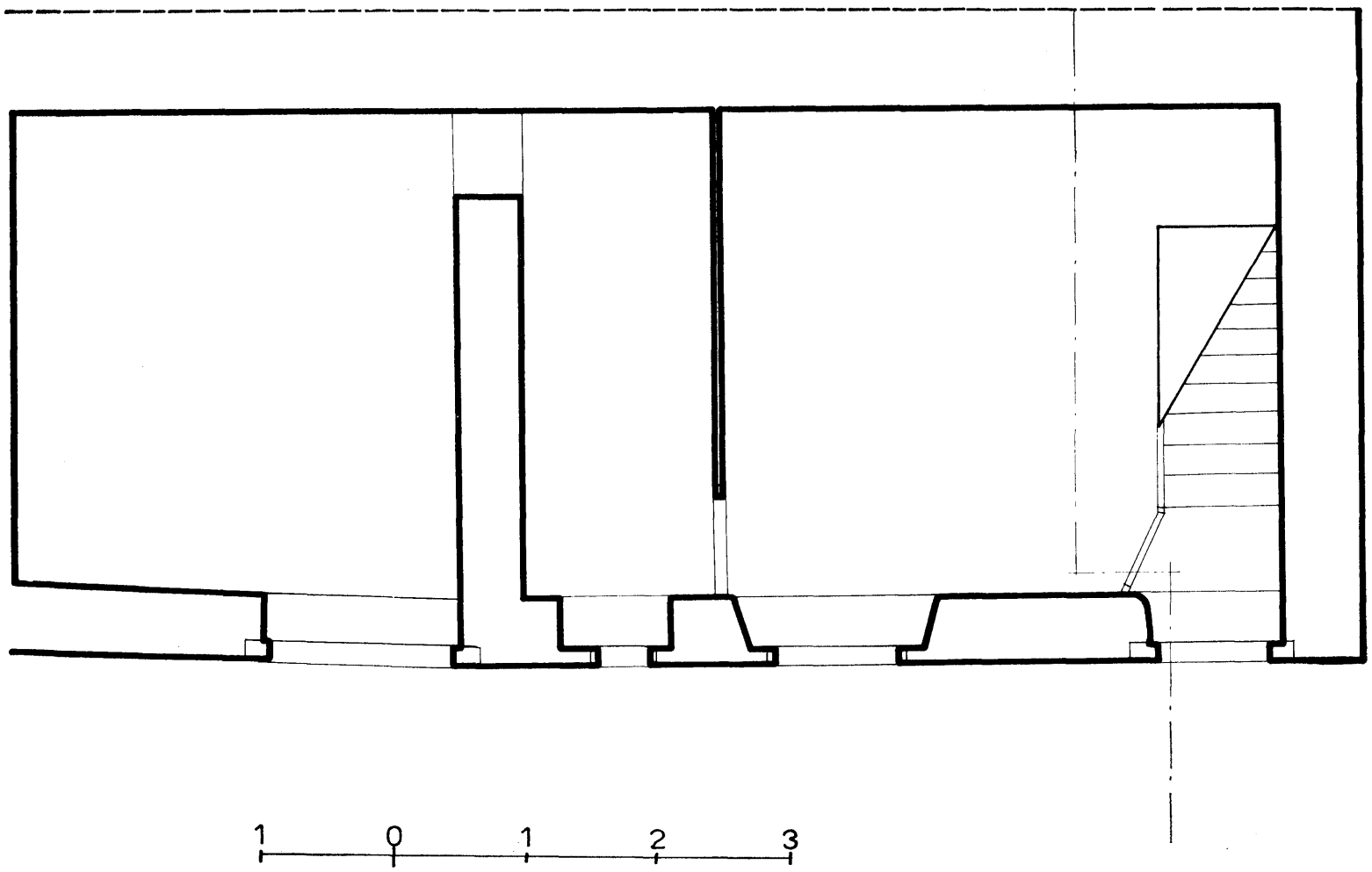

SENJ 40

HRELJANOVIĆA 4 MJ. 1:50
PRIZEMLJE

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
U ZAGREBU: VII 1963.

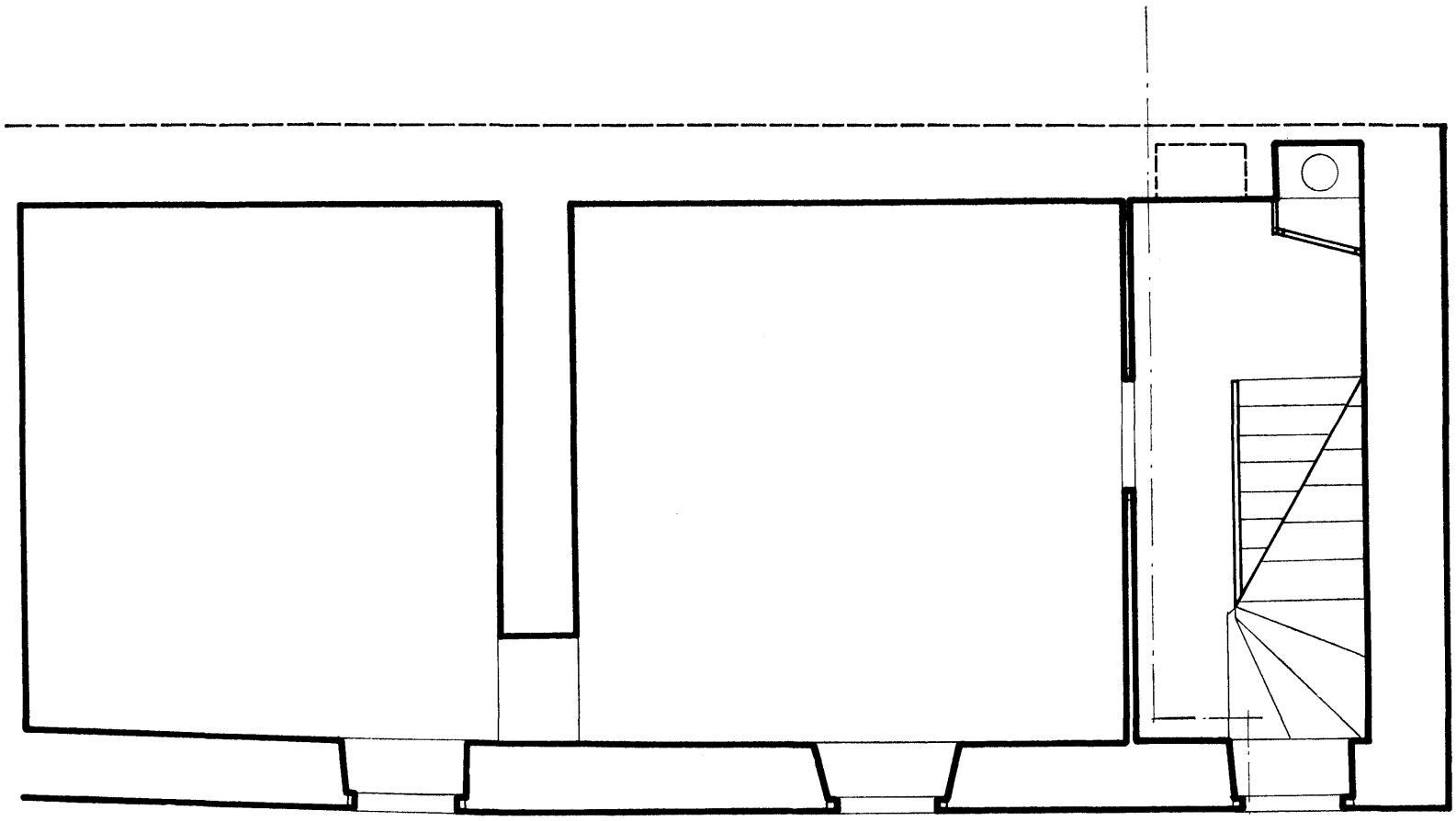

1 0 1 2 3

SENJ 41

HRELJANOVIĆA 4 MJ. 1:50
I KAT

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
U ZAGREBU: VII 1963.

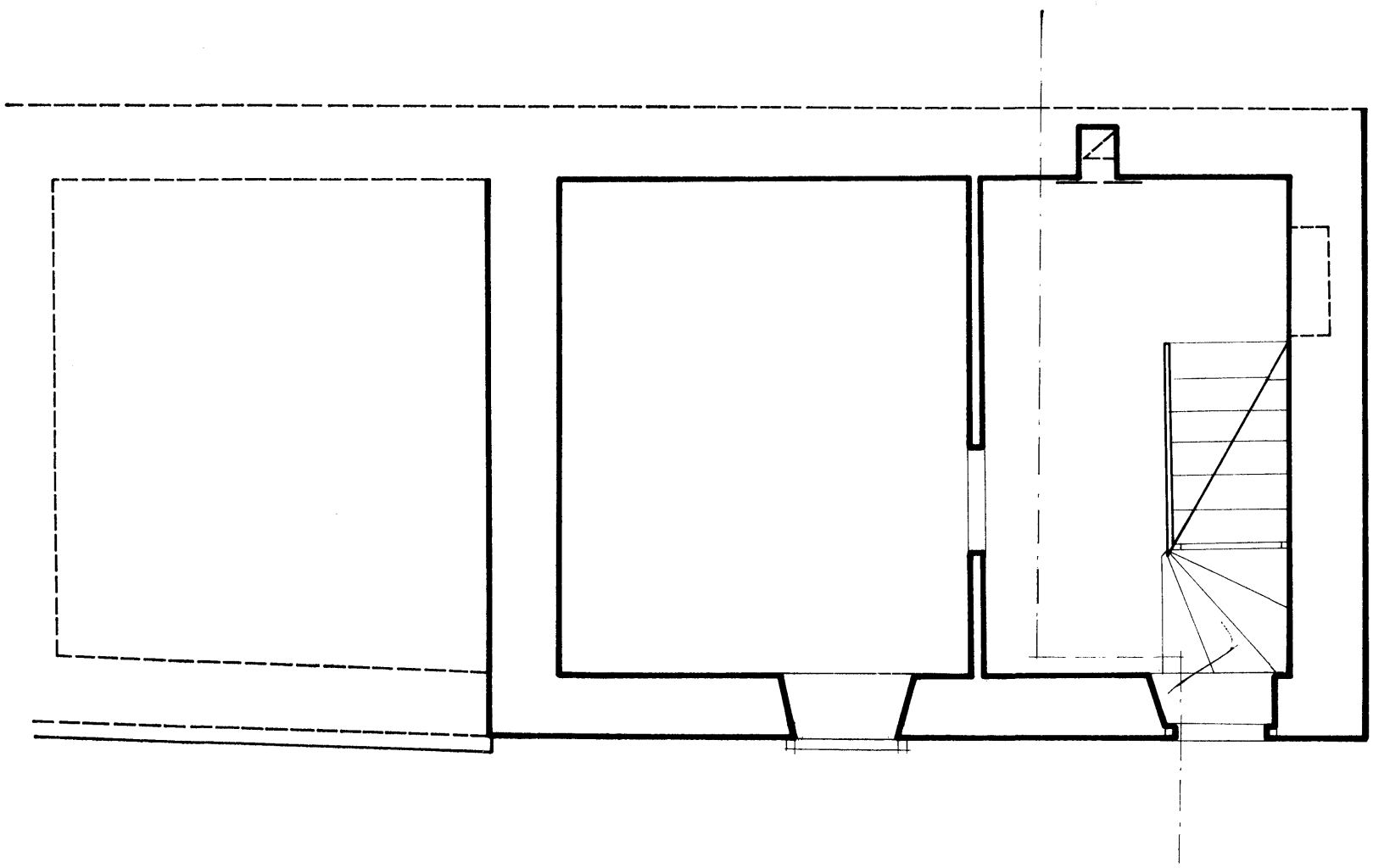

SENJ 42

HRELJANOVIĆA 4 MJ. 1:50
II KAT

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
U ZAGREBU: VII 1963.

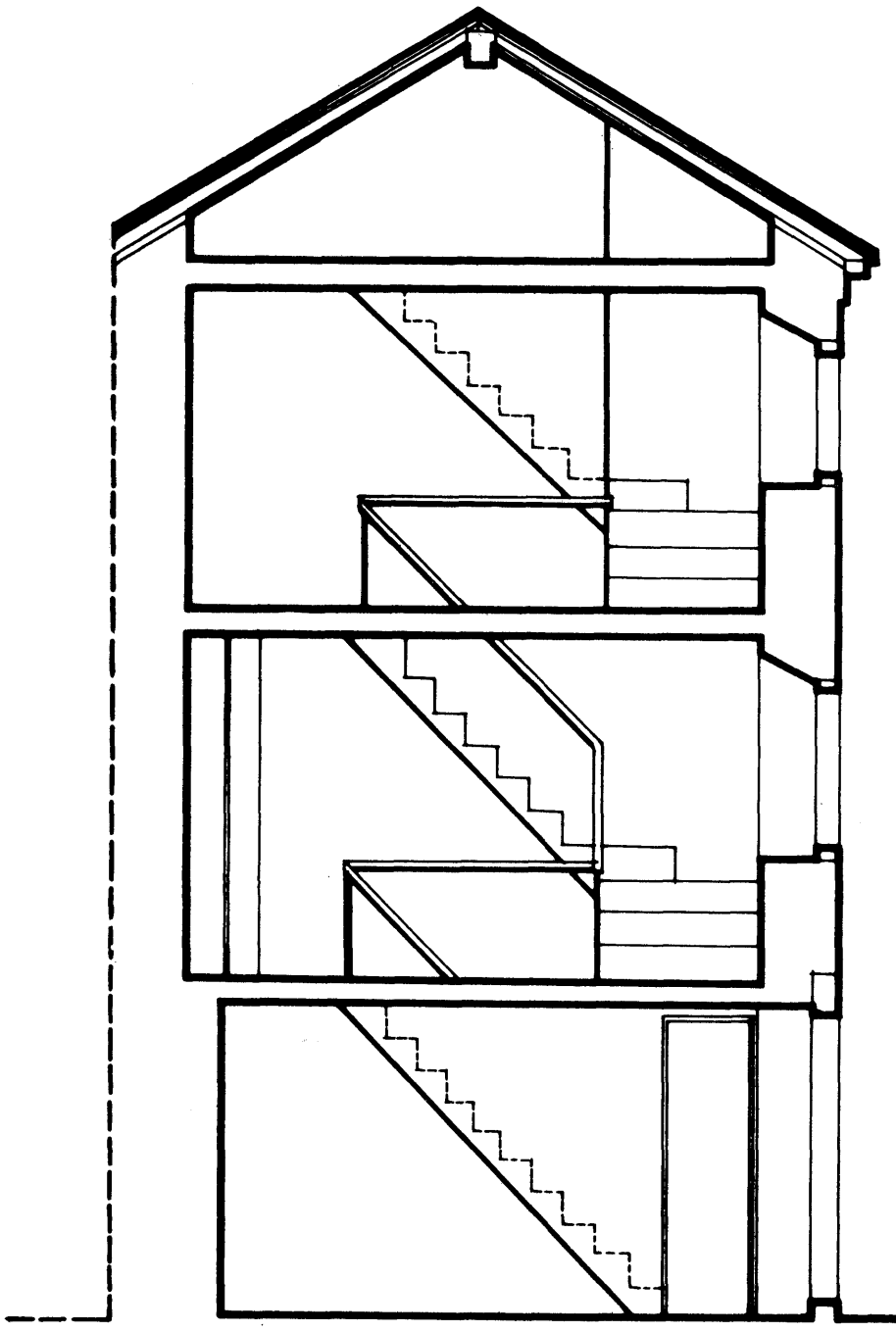

1 0 1 2 3

SENJ 43

HRELJANOVIĆA 4 MJ. 1:50

PRESJEK

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

U ZAGREBU: VII 1963.

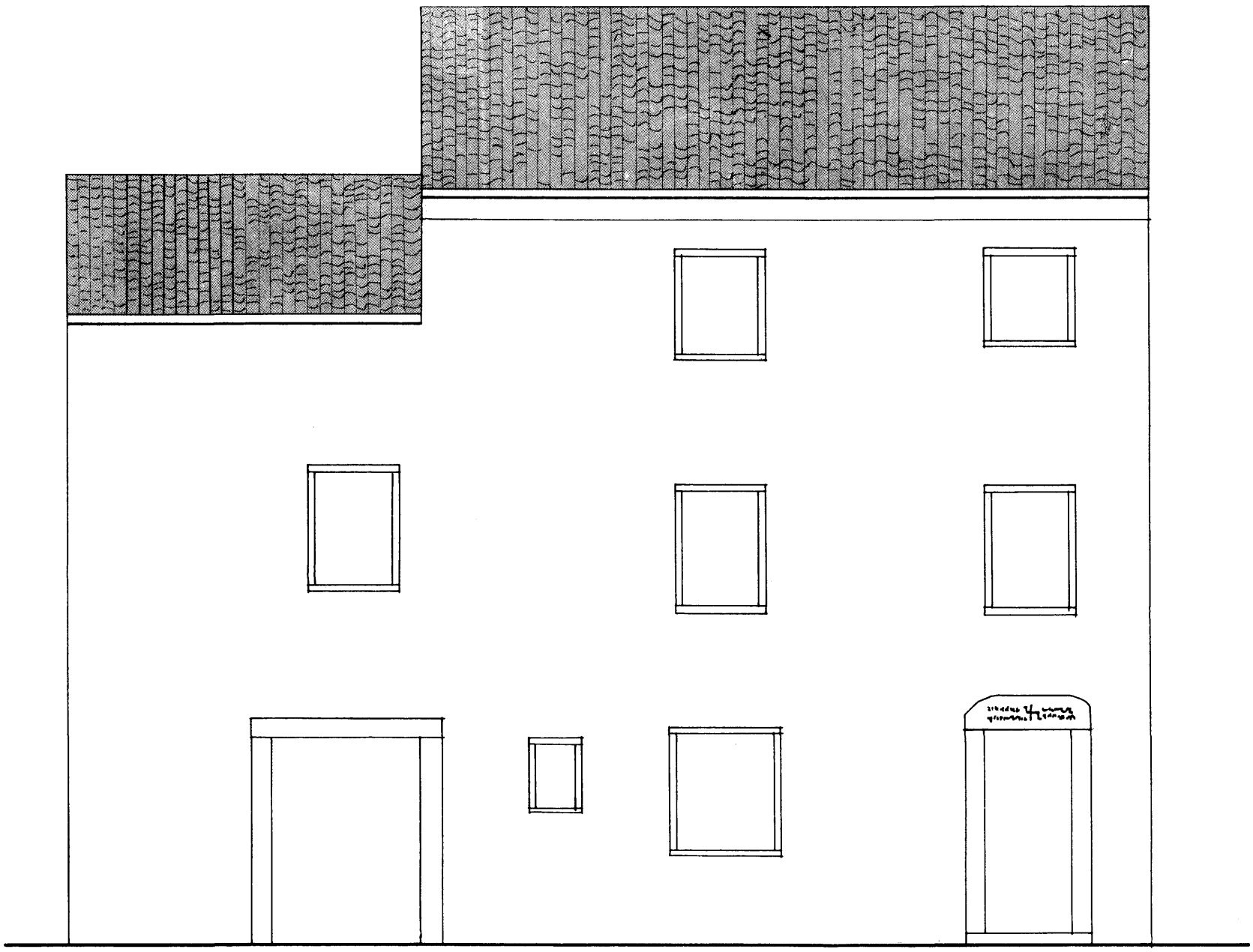

1 0 1 2 3

SENJ 44

HRELJANOVIĆA 4 MJ. 1:50

POGLED

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

U ZAGREBU: VII 1963.

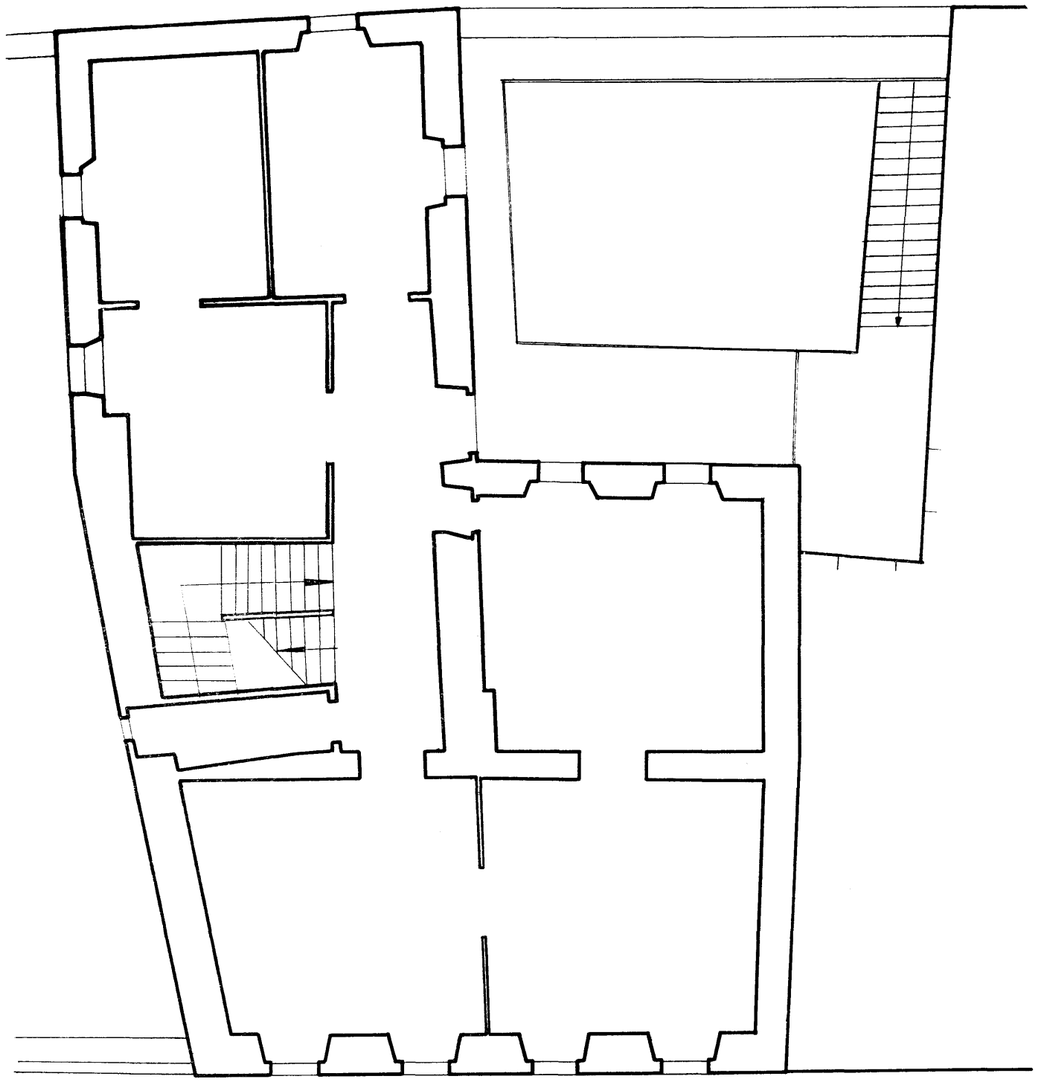

I kat

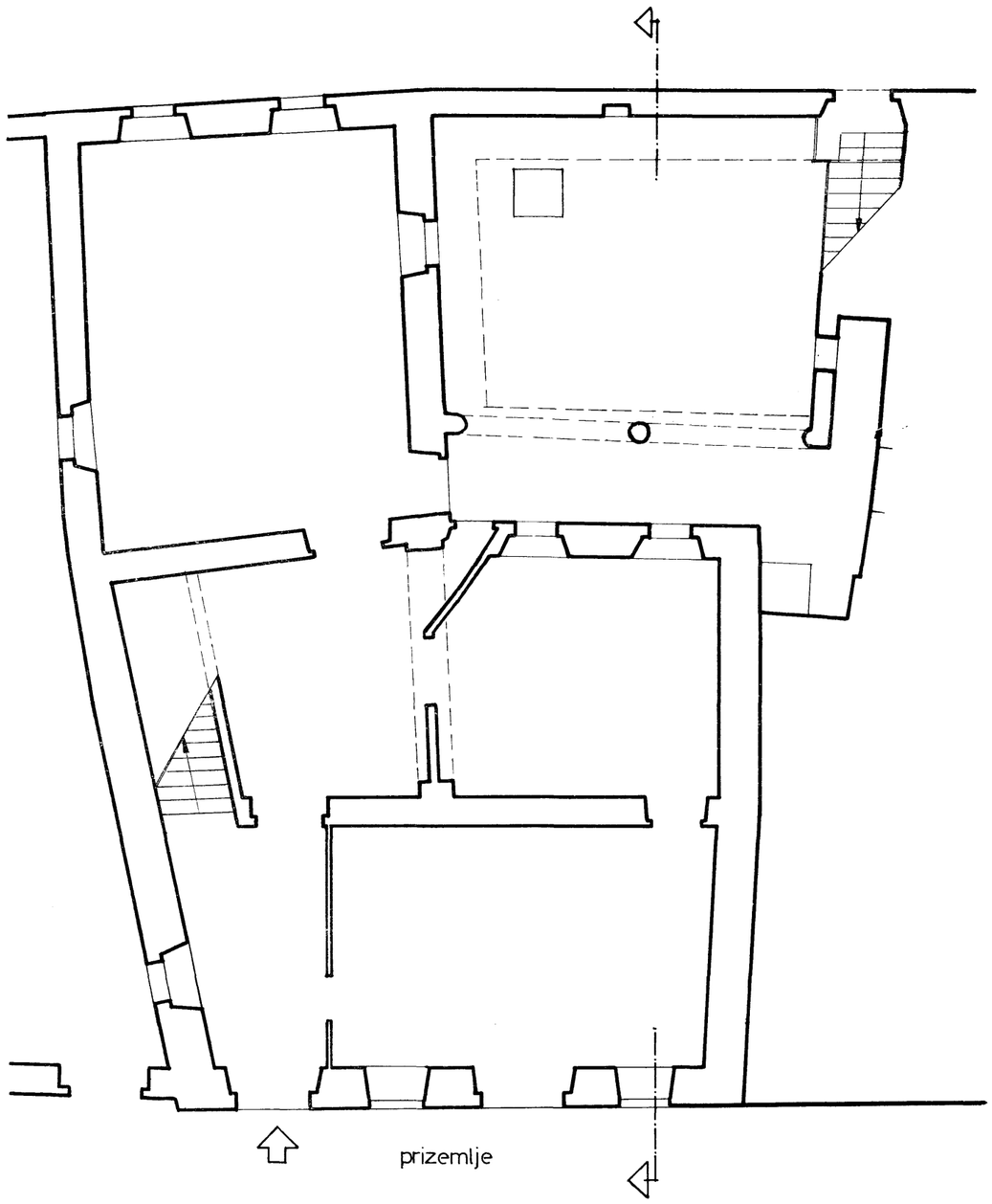

prizemlje

0 1 2 3 4 5 10 M

SENJ 45

PRERADOVIĆEVA ULICA BROJ 2 MJ. 1:100
»LAVLJE DVORIŠTE«
I KAT
PRIZEMLJE

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU: VII 1963.

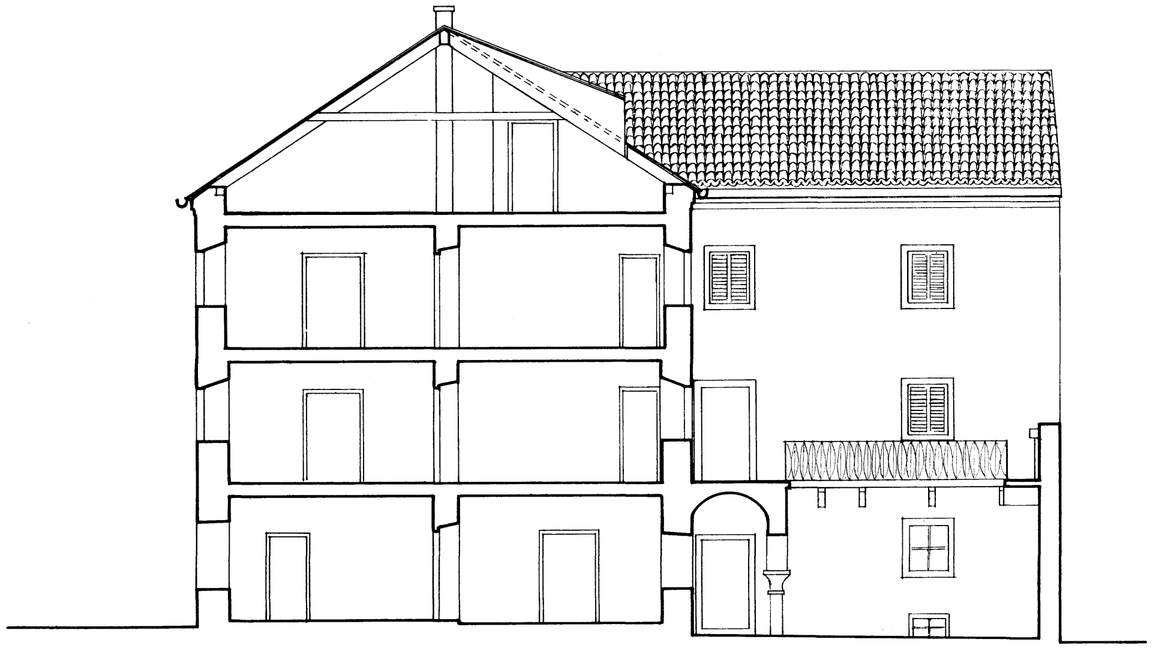

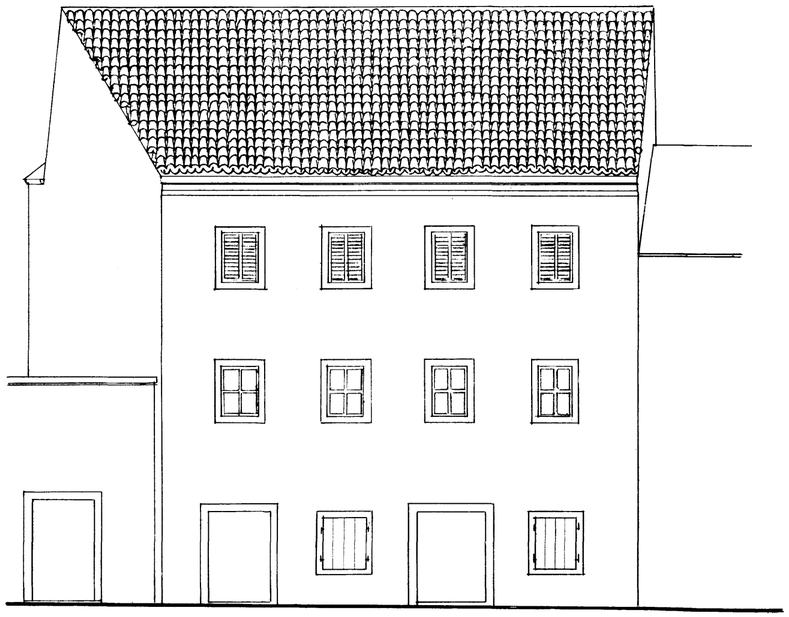

0 1 2 3 4 5 10 M

SENJ 46

PRERADOVIĆEVA ULICA BROJ 2 MJ. 1:100
»LAVLJE DVORIŠTE«
PRESJEK
POGLED

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU: VII 1963.

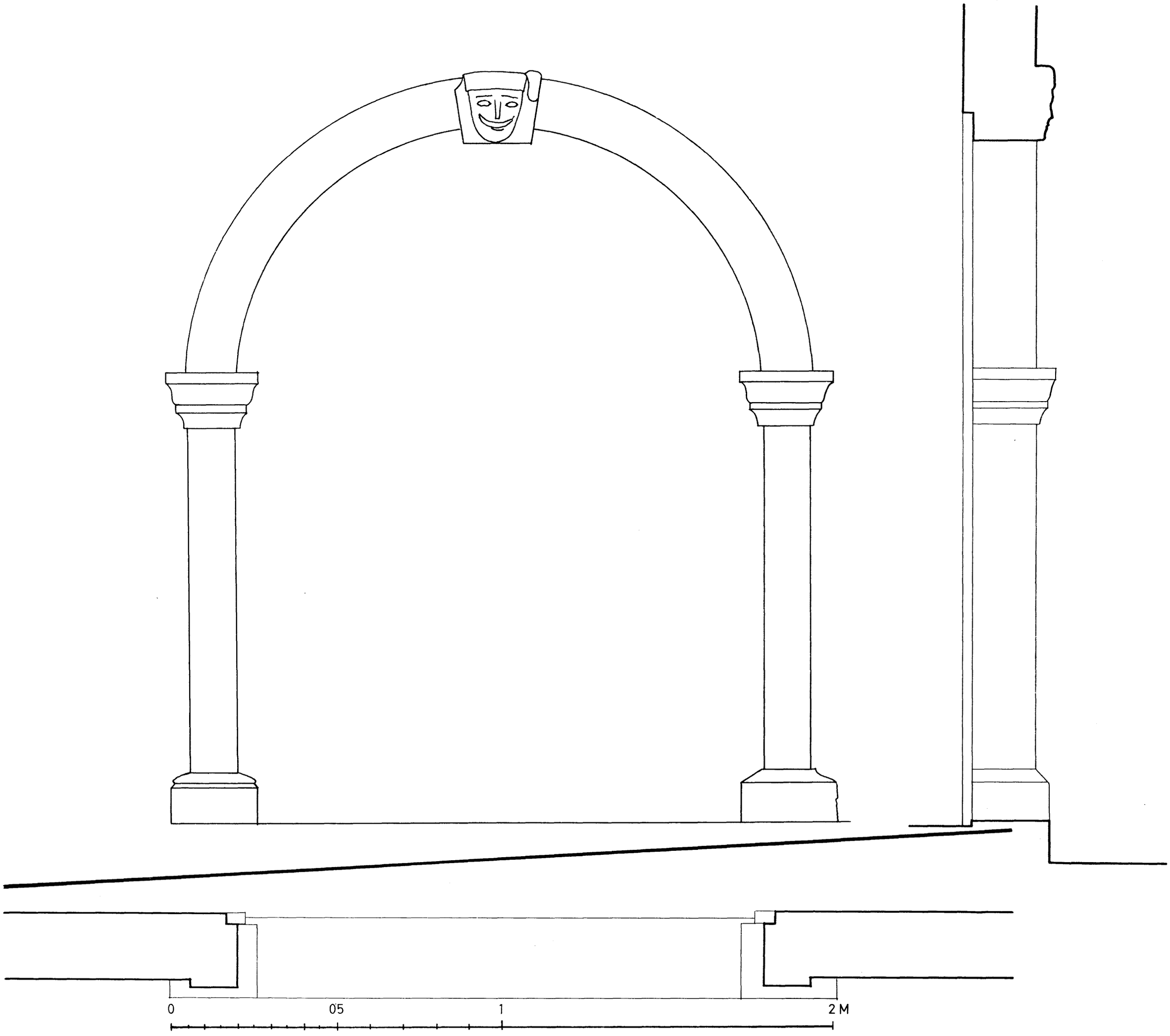
0
05
1
2 M

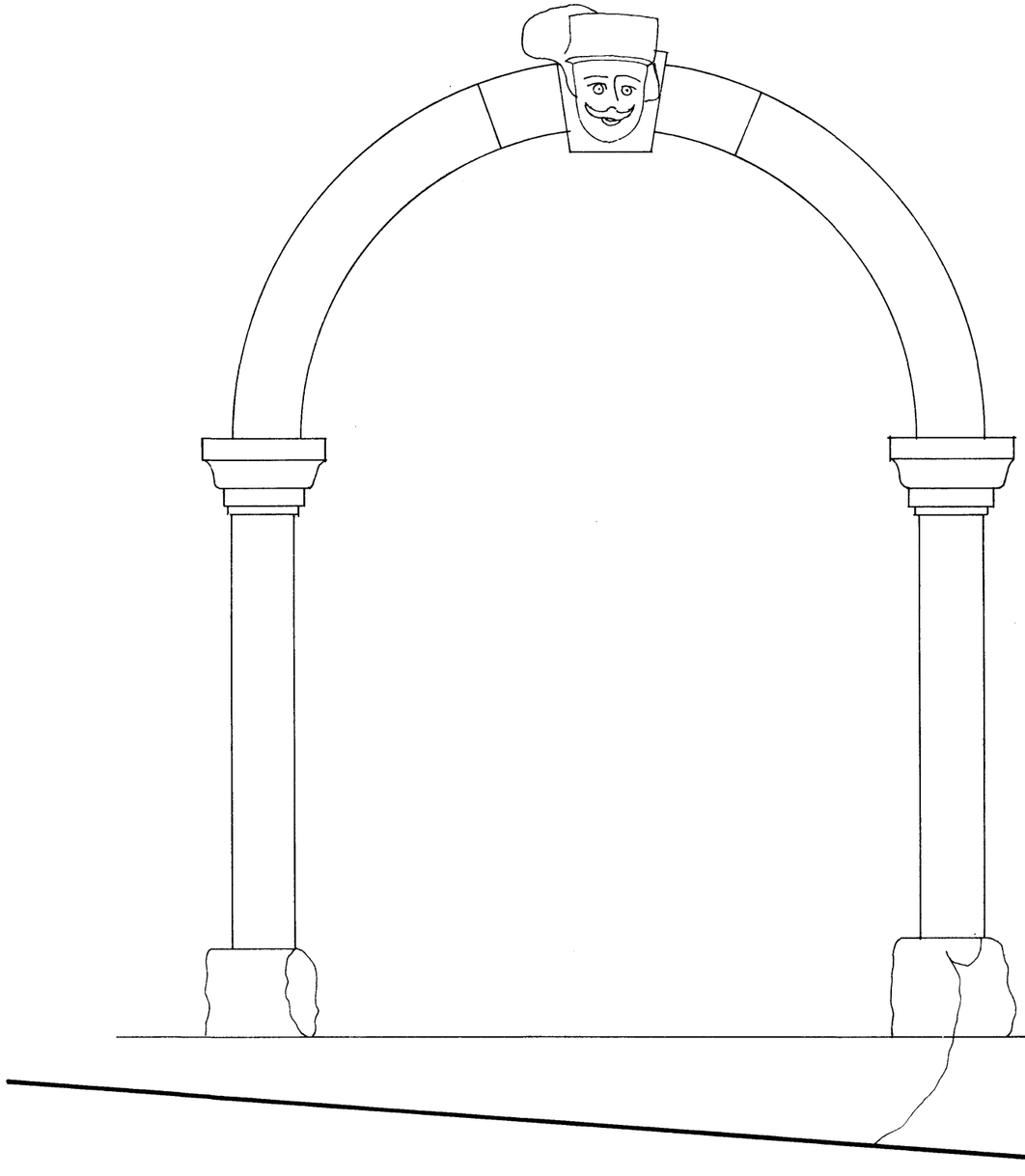

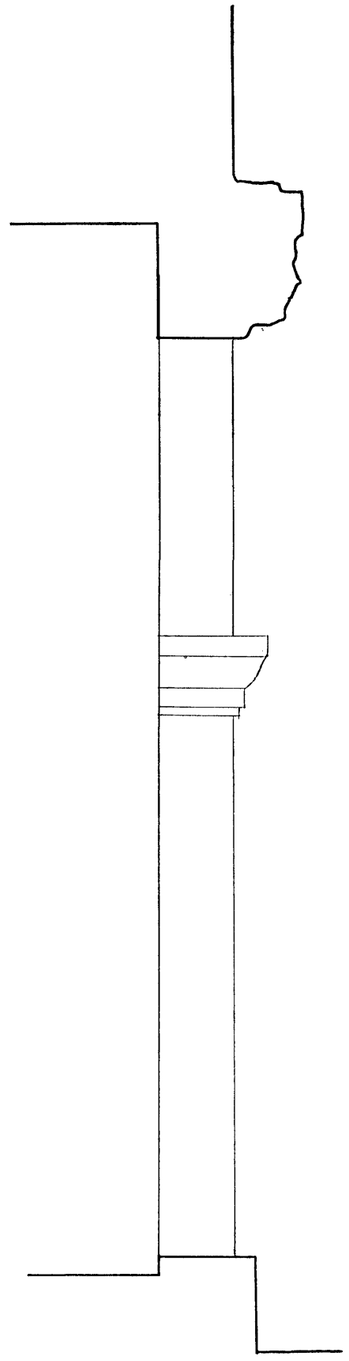

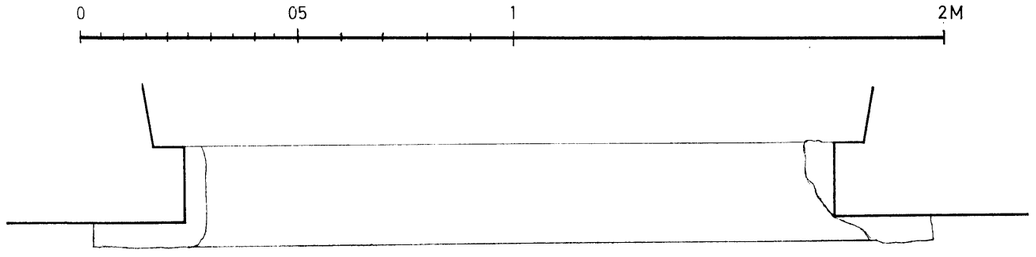

SENJ 48

ŠENOINA ULICA BROJ 2 MJ. 1:10
PORTAL

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU: VII 1963.

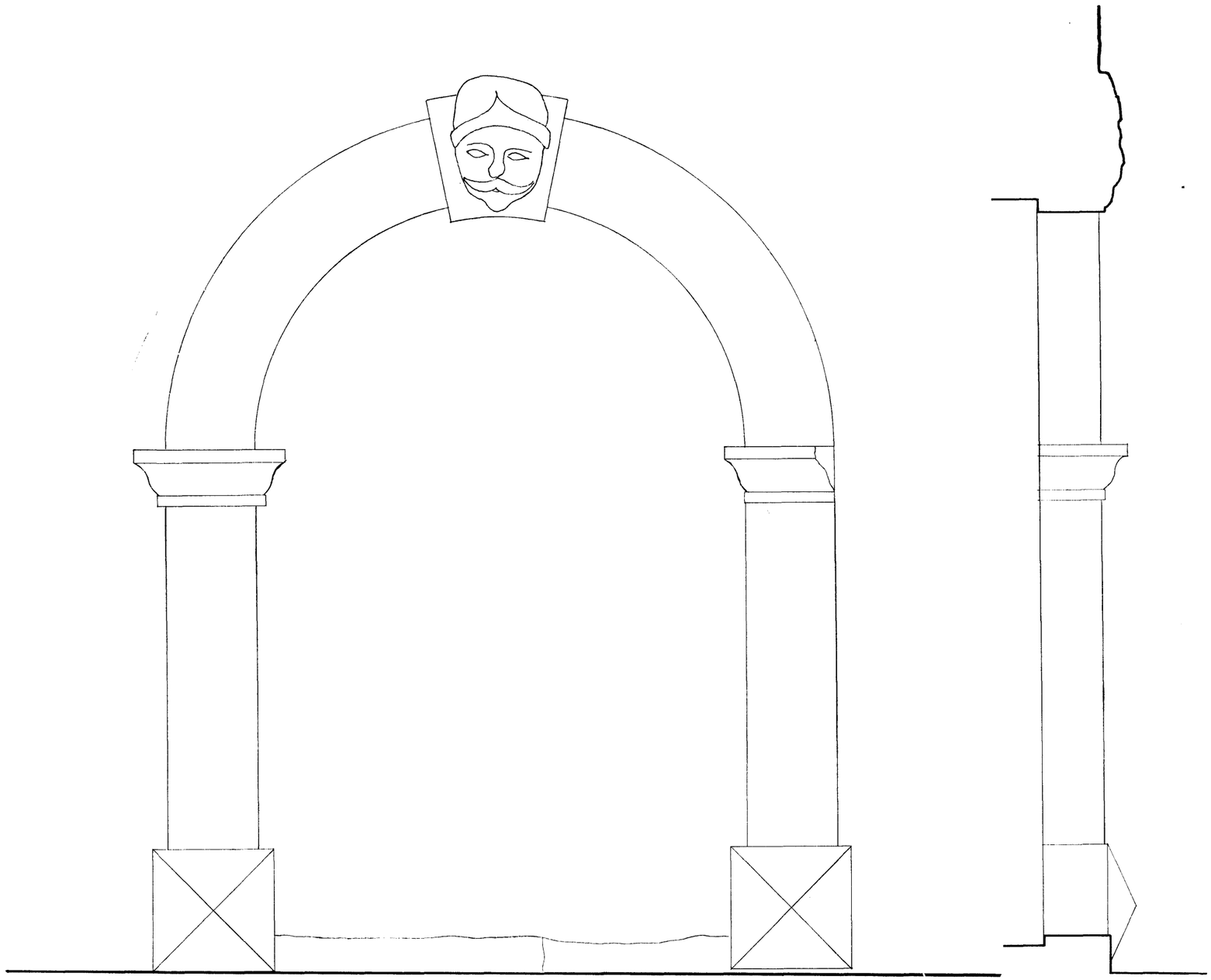

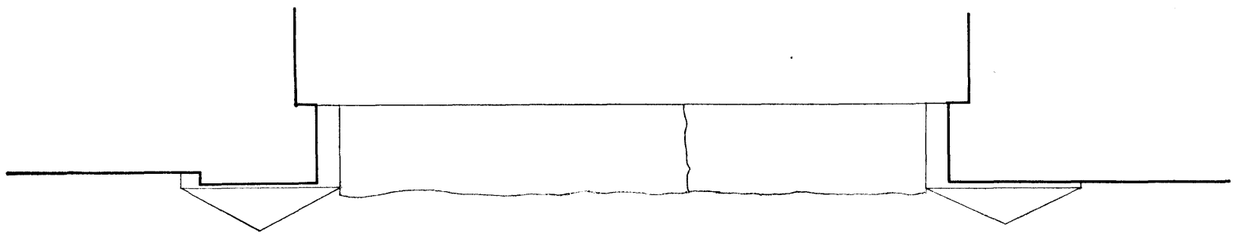

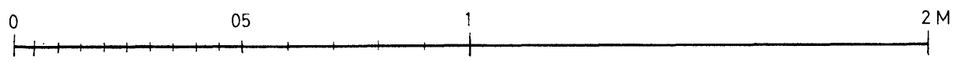

SENJ 49

DANIČIĆEVA ULICA MJ. 1:10

PORTAL

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

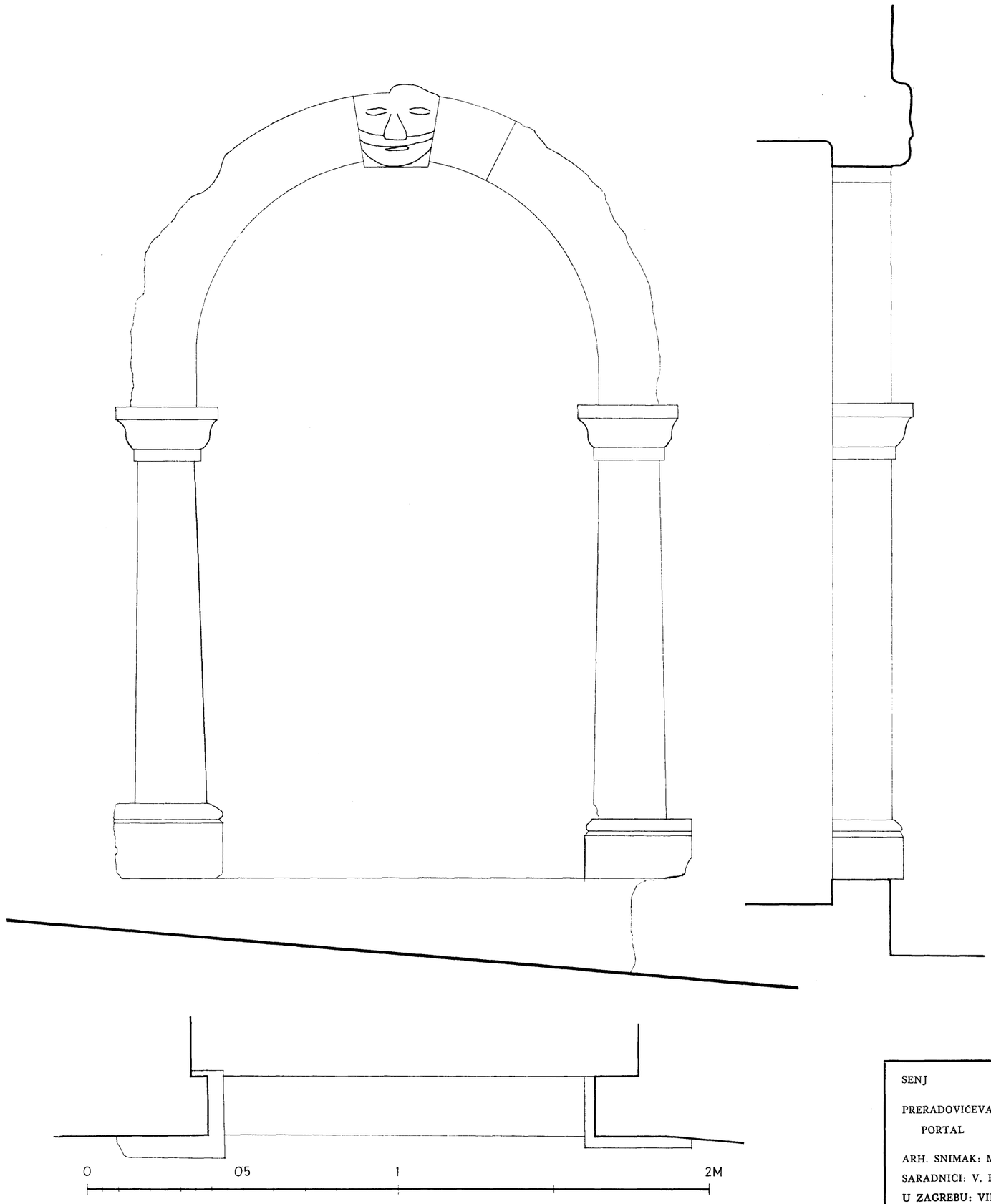

SENJ 50

PRERADOVIĆEVA ULICA BROJ 12 MJ. 1:10

PORTAL

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.

SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER

U ZAGREBU: VII 1963.

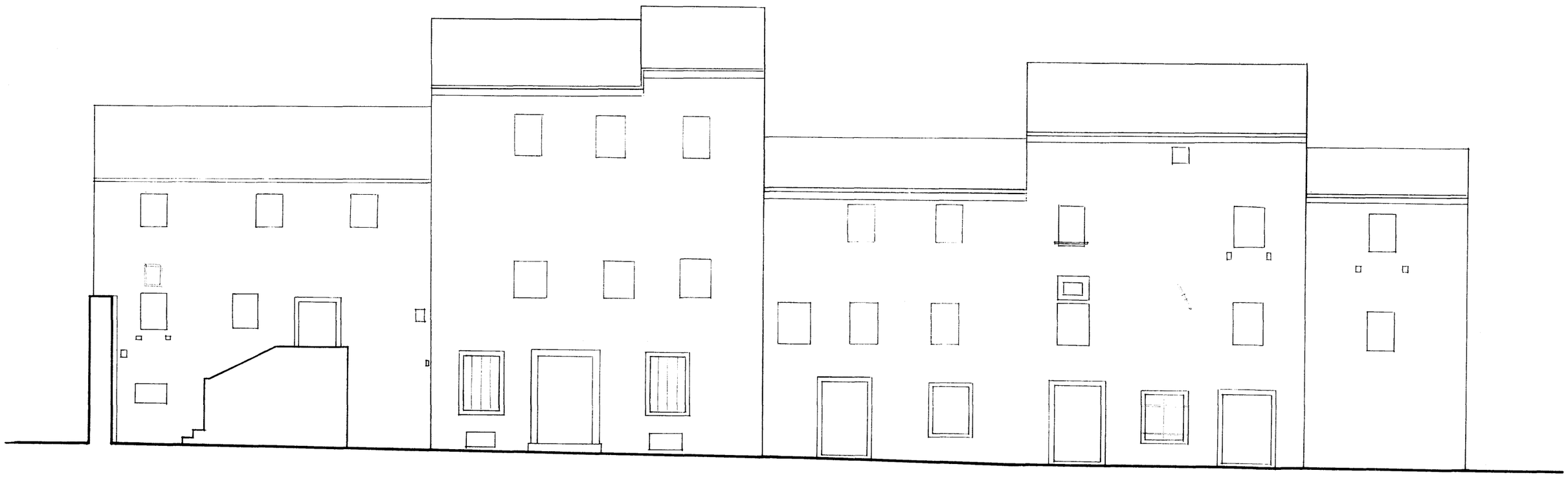

0 1 2 3 4 5 10 M

SENJ 51

ULICA VLATKA GREGOVIĆA MJ. 1:100

ARH. SNIMAK: MELITA VILIČIĆ ING. ARH.
SARADNICI: V. BERKOVIĆ, N. BACH, L. FUDERER
U ZAGREBU: VII 1963.